

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΞΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομῶνται ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργκ καὶ "Ἐστίας,"

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β' καὶ γ' ἔτους εὐρίσκονται παρ' ἡμῶν
καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΑΡΟΤΕΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ. χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

7 Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Νίκης 7
Πλατεία Συντάγματος.

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνε-
ται δεκτὴ μόνον ἐντὸς οκτῶ
ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα
εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρό-
γραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυ-
πόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα
τὴν διαμονὴν αὐτῆς ἀποστελ-
λούσης δὲν εἶναι δεκτά. —
Πᾶσα ἀγγελία ἀπορώσα εἰς
τὸς Κυρίας γίνεται δεκτὴ

Ἄν μεταβάλλουσαι διεύθυν-
σιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι
γραμματόσημον 50 λεπτῶν
πρὸς ἐκτύπων νέας ταινίας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τίς τῶν δύο ἀφοσιούται πλείοτερον. — Αἱ Γερμανίδες Γυναῖκες (ὑπὸ κ. Λίνας Μόργεστερν). — Ὅπου δὲν ἰσχύει τὸ διαζύγιον (ὑπὸ δος Ἀθηνᾶς Σιγανοῦ). — Θεραπευτήριον ὁ «Εὐαγγελισμός». — Ἐν ῥόδον ἐκ τοῦ τάφου τοῦ Ὀμήρου (ὑπὸ κ. Καλλιόπης Κυριακίδου). — Ἐπιστολαὶ πρὸς μητέρα. — Γυναικεῖος κόσμος (ὑπὸ Καλαισθήτου). — Ἐθνικὴ βιομηχανία. Ἐγχώρικ ὑφάσματα. — Ποικίλα. — Βιβλία καὶ Περιοδικά. — Ἀλληλογραφία. — Συμβουλαί. — Συνταγαί. — Ἐπιφυλλίς.

ΤΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΔΥΟ ΑΦΟΣΙΟΥΤΑΙ ΠΛΕΙΟΤΕΡΟΝ;

Ὁ ἀνὴρ δὲν εἶναι μόνον σύζυγος καὶ πατήρ. Εἶναι ἐργάτης καὶ πολίτης. Οἱ διάφοροι οὗτοι τίτλοι, διάφορα ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ γενιῶσιν αἰσθήματα, διάφορα καθήκοντα καὶ υποχρεώσεις ἐπιβάλλουσιν αὐτῷ. Σύζυγος καὶ πατήρ ἀγαπᾷ καὶ ἀφοσιούται πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα. Ἄνὴρ καὶ ἐργάτης ἀγαπᾷ τὸ ἔργον, ὅπερ ἐξασφαλίζει τὴν ἐν τῷ κόσμῳ ὕλικήν καὶ ἠθικὴν αὐτοῦ εὐδαιμονίαν. Πολίτης ἀγαπᾷ τὴν πατρίδα, ὑπὲρ ἧς ὀφείλει νὰ ἐργασθῆ, ἀλλὰ καὶ παρ' ἧς προσδοκᾷ τίτλους, ἀριστεία, βραβεῖα, τιμὰς καὶ ἀξιώματα. Πολιτευόμενος, βιομηχανός, ἐπιστήμων ἢ ἔμπορος, ὁ ἀνὴρ ἔχει τρία διάφορα πρὸ αὐτοῦ στάδια: τὸ τῆς οἰκογενείας, τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ τῆς Πατρίδος.

Ἡ γυνὴ ἔχει ἐν καὶ μόνον: τὸ τῆς οἰκογενείας. Ὅχι διότι δὲν ἀγαπᾷ τὴν πατρίδα, ἢ διότι δὲν αἰσθάνεται τὴν ἰκανότητα καὶ τὴν δύναμιν νὰ ἐπιδοθῆ εἰς τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας, ἀλλὰ διότι, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, νόμος καὶ κοινωνία ἀποκλείουσιν αὐτὴν τῶν δικαιωμάτων τῆς τούτων.

Ὅπου λοιπὸν αἱ ἠθικαὶ καὶ πνευματικαὶ τοῦ ἀνδρὸς δυνάμεις διχάζονται καὶ διαφόρους λαμβάνουσι διευθύνσεις, ὅπου τὰ αἰσθήματα διανέμονται, ὅπου ἡ ἀφοσίωσις περισπᾷται, ὅπου ἐντεῦθεν ὁ ἀνὴρ διαφοροτρόπως ἀγαπᾷ, αἰσθάνεται, ἐνεργεῖ, ἡ γυνὴ προβαίνει μονομερῶς, ἕνα καὶ μόνον ἐξυπηρε-

τοῦσα σκοπὸν, ἐν καὶ μόνον διερμηνεύουσα αἴσθημα, μίαν ἐκ-
δηλοῦσα ζωῆν ἀφοσίωσιν, τεινύσαν πρὸς ἓν σημεῖον: πρὸς
τὴν οἰκογένειαν.

Τῆς οἰκογενείας δὲ στήριγμα, ἰδρυτὴν, προστάτην καὶ
στύλον, κατὰ τὰς ἐπικρατησάσας συνθήκας καὶ ὄρους, ἡ γυνὴ
θεωρεῖ τὸν ἀνδρα. Τὸν ἀγαπᾷ, τῷ δίδει τὴν καρδίαν τῆς, πι-
στή, ἀφωσιωμένη, εὐγενὴς, πλήρης λατρείας, ἐνθουσιασμοῦ καὶ
αὐταπαρνήσεως. Διὰ τὴν γυναῖκα ὁ σύζυγος ἀντιπροσωπεύει
τὸ πᾶν: πατρίδα, τιμὰς, τίτλους, περιουσίαν καὶ δόξαν. Μό-
νον δι' αὐτοῦ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, μετέχει καὶ αὐτὴ τούτων.
Ἀγαπᾷ λοιπὸν αὐτὸν ὡς σύζυγον, ἀλλὰ καὶ ὡς προσωποποιῶν-
τα καὶ ἐνσαρκιῶντα πᾶν ὅ,τι, ἐμμέσως μόνον καὶ δι' αὐτοῦ τῆ
ἐπιτρέπεται νὰ ἀγαπᾷ, τῆ ἐπιτρέπεται νὰ ἐλπίζῃ.

Ἐντεῦθεν ἡ διαφορά τοῦ βαθμοῦ τοῦ αἰσθήματος τῆς γυ-
ναικός, ἡ ἐντασις καὶ δύναμις αὐτοῦ, ἡ ὑπερβῆν παντὸς ὄριου
καὶ φραγμοῦ ἀφοσίωσις αὐτῆς. Ἐντεῦθεν ὁ μέγας ἀριθμὸς
ἡρωϊδῶν συζυγικῆς στοργῆς καὶ ἀφοσιώσεως καὶ ἡ παντελὴς
σχεδὸν ἔλλειψις ἡρώων. Ὅπου δὴποτε τῆς ἱστορίας, εἰς οἰαν-
δήποτε χώραν καὶ αἰῶνα καὶ ἐὰν ἀναζητήσῃ τις, ἀφωσιωμένας
μὲν καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς θυσιαζόμενας γυναῖκας ἀπαντᾷ ἀνά
φάλαγγας, ἀνδρας ὅμως ἀνά ἐλάχιστον ἀληθῶς ἀριθμὸν.

Καὶ αὐτοὶ οἱ πρόγονοι ἡμῶν, οἵτινες, ὁμολογουμένως δὲν
ἐνεφοροῦντο συνεχῶς ὑπὸ αἰσθημάτων ἀβρότητος πρὸς τὸ
γυναικεῖον φύλον, καὶ αὐτὸς ὁ μισογόνης Εὐρωπίδης, ἀνα-
γνωρίζε: εἰς τὸν τύπον καὶ τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς Ἀλκίτιδος,
ὅτι μόνη ἡ σύζυγος δύναται νὰ προσφέρῃ τὴν ζωὴν τῆς εὐχα-
ρίστως καὶ οἰκειοθελῶς ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς. Ἡ δὲ Πηνελόπη δὲν
προσωποποιεῖ ἄρα τὴν συζυγικὴν ἀφοσίωσιν, ἐν ὄλῳ αὐτῆς τῷ
εὐγενεῖ μεγαλείῳ, καθ' ὅν χρόνον τὰ ἐπεισόδια τοῦ Ὀδυσσεῶς
μετὰ τῆς Καλυψοῦς, τῆς Κίρκης καὶ Ναυσικίας ἀναδεικνύουσι
τὴν ἀνιθεσιν τῶν αἰσθημάτων καὶ τὴν ἀστασίαν τῆς ψυχῆς
τοῦ ἀνδρὸς! Μὴ ἡ γενναία καὶ ἐπιεικὴς Ἰππαρέτη, ἡ διαρκῶς

προδιδόμενη του άστάτου 'Αλκιβιάδου σύζυγος δέν τῷ ἤτο πάντοτε άφωσιωμένη και δέν ἤντλει ἐκ τῆς πρὸς αὐτὸν άφωσιώσεως της τὴν δύναμιν νά συγχωρῆ! Καί ἡ Διπνείρια δέν άποθνήσκει αὐτόχειρ, μή θελήσασα νά ἐπιζήση τοῦ 'Ηρακλέους, τοῦ άπίστου συζύγου και άνδρός, οὐ τὸν θάνατον άκουσίως της προϋξένησε ;

'Αλλά και ἡ 'Ιστορία τῆς 'Ρώμης δέν παριστᾷ ἡμῖν ἀνά φάλαγγας τὰς ὑπὲρ τῶν συζύγων θυσιαζόμενας γυναῖκες. 'Η Πόρκια καταπίνει άνημμένους άνθρακας, ἵνα μή ἐπιζήση τοῦ λατρευτοῦ της Βρούτου, δν ἠκολούθει ἀνά τοὺς πολέμους και τὰς μάχας, ὡνά τοὺς κινδύνους και τὴν ἐξορίαν. 'Η 'Αρία, ἥτις διὰ λένου παρακαλουθεὶ τὸ άπάγον τὸν αἰχμαλωτισθέντα σύζυγόν της πλοῖον εἰς 'Ρώμην, και ἥτις μαθούσα τὴν καταδίκην του μεταβίβει εἰς τὴν φυλακὴν και μετ' άπαθείας βυθίζει εἰς τὸ στήθος της ἐγγχειρίδιον. Τοῦτο άποσύρουσα άρίζον ἔτι ἐκ τοῦ αἱμάτός της τείνει πρὸς τὸν καταδικασθέντα σύζυγον, προθέτουτα μετὰ φωνῆς ἐκλειπούσης τας ἡρωϊκὰς ταύτας λέξεις «Paete, non dolet» ἤτοι «Πέτε, δέν πονεῖ». Καί τὸ αὐτὸ ἐγγχειρίδιον ἐνώνει εἰς τὸν θάνατον τοὺς δύο τρυφερώτατα άγαπωμένους ἐκείνους συζύγους. 'Η Παυλίνα, ἥτις ἐπὶ τῷ άκούσματι τῆς ὑπὸ τοῦ Νέρωνος εἰς θάνατον καταδίκης τοῦ συζύγου οὐτῆς Σενέκα, δέν άνοίγει τὰς ἰδίαις φλέβας διὰ τοῦ αὐτοῦ σιδήρου, δι' οὗ και ὁ προφιλιῆς σύζυγος ἤνοιξε τὰς ἰδικὰς του! 'Αλλά και ἡ 'Ιολούτεια και ἡ Λουκρητία και πολλαί ἄλλαι δέν εἶναι τόσα πρότυπα συζυγικῆς στοργῆς και άφωσιώσεως! Καί μήπως ἡ 'Ιστορία τοῦ Χριστιανισμοῦ ὀλίγα τοιαῦτα γυναικεῖας πίστεως και άυταπαρνήσεως παρουσιάζει ἡμῖν παραδείγματα.

Μὴ δέν ἤτο γυνὴ ἐκείνη, ἥτις, κατά τὴν ἐν Γαλλίᾳ μεταρρύθμισιν, μεταβίβει εἰς τὴν φυλακὴν, ἔνθα ὁ σύζυγός της ἦν δέσμιος, άπαλλάσσει αὐτὸν τῶν δεσμῶν του, ανταλλάσσει τὰ ἐνδύματά της μετὰ τὰ ἰδικά του και τῷ διευκολύνει τὴν άπόδρασιν, ἐνῶ αὐτὴ ὀδηγεῖται ἡρωϊκῶς τὴν ἐπαύριον εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως; 'Απαντᾷ δὲ εἰς τὸν διατάττοντα τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὸν θάνατόν της και μεμψόμενον αὐτὴν διὰ τὴν πρᾶξιν της: «'Αθλία, τί ἐπραξες; άγνοεῖς λοιπὸν τί σὲ ἀναμένει;» «'Επραξα τὸ καθήκόν μου» εἶπεν ἐκείνη. «'Δῆμιε, τὸ ἰδικόν σου!» Μὴ ὅταν ὁ αὐτοκράτωρ Κορνάδος ἐκυριεύσει τὴν Βεῖνσβέργην, αἱ γυναῖκες δέν ἔδραμον πρὸ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως και δέν ἤτήσαντο παρ' αὐτοῦ νά ταῖς ἐπιτρέψῃ νά ἐξέλθωσι τῆς πόλεως, φέρουσαι μεθ' ἑαυτῶν ὄ,τι ἤθελον δυνηθῆ. Καί δέν ἐξεπλάγη και ἀπὸ καρδίας συνεκινήθη ὁ νικητῆς ἰδὼν μετ' ὀλίγον τὰς γυναῖκας ἐξερχόμενας και φερούσας ἐπὶ τῶν ὤμων τοὺς ἰδίους συζύγους!

'Αγνωστοί δ' εἶναι οἱ άγῶνες, οὗς εἰς μάτην ἡ 'Αγγλικὴ κυβέρνησις καταβάλλει ἐν 'Ινδίας, ὅπως πείση τὰς γυναῖκας, νά μή ρίπτωνται εἰς τὴν πυρᾶν, ἐν ἣ καίεται τὸ πτώμα τοῦ άποθαιόντος συζύγου! Καί δέν άνέγραφον πρὸ τινων μηνῶν μετὰ θαυμασμοῦ αἱ Εὐρωπαϊκαὶ 'Εφημερίδες τὴν ἐπιμονὴν και αὐταπαρνήτην γράϊας, ἣς ὁ σύζυγος εἶχεν άποθάνει και ἥτις τρις ἐξαχθεῖσα παρὰ τῶν 'Αγγλων ἐκ τῆς πυρᾶς, ἐν ἣ κρυφίως ἐρρίπτετο, άπέθανεν ἐξ άσιτίας!

Πρὸ τῶν άπειραρίθμων τούτων παραδειγμάτων και τόσων ἄλλων, δι' ἃ τόμοι ὀλοῖ δέν ἐπαρκούσιν, ὁ άνὴρ ὀφείλει νά ὀμολογήσῃ ὅτι ὑστερεῖ πολὺ τῆς γυναικὸς κατά τὴν στορ-

γὴν και τὴν άφωσιώσιν, νά προσπαθῆ δὲ, ἂν ὄχι νά τὴν μιμηθῆται, τοὐλάχιστον νά ἀναδεικνυται ἄξιος τῶν θυσιῶν, τῆς στοργῆς και τῆς άφωσιώσεως ταύτης.

ΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΔΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Α'

'Υπάρχουσιν ἐν Γερμανίᾳ άγαμοὶ γυναῖκες ὑπὲρ τὰ δύο ἑκατομύρια. Τοῦτο ἀρκεῖ, ὅπως καταδείξῃ πόσον ἐπείγει ἡ ἀνάγκη τῆς εἰς τὴν γυναῖκα παροχῆς ὑγιούς και πρακτικῆς μορφώσεως, άφοῦ συνεχέστατα ὀφείλει διὰ τῆς ἰδίας της ἐργασίας νά προσπορίζηται τὸν ἄρτον της και ζῆ ἐντίμως και ἄξιοπρεπῶς.

Τοιαυτὴ ἡ ἀρχὴ τῆς ἐν Γερμανίᾳ ἐξεγέρσεως τοῦ γυναικείου φύλου ἀπὸ τοῦ ἔτους 1865. Τὸ ζήτημα τῆς μεταρρυθμίσεως τῆς ἀνατροφῆς ἀπησχόλησε τὰς πρώτας σκαπανεῖς τοῦ γυναικείου ζητήματος. Αἱ μητέρες οἰκογενειῶν ἀνησυχούσι διὰ τὴν τύχην τῶν θυγατέρων των, και ἡ περὶ τοῦ μέλλοντος αὐτῶν μέριμνα άπασχολεῖ πᾶσαν καλὴν μητέρα ἀπ' αὐτῆς τῆς παιδικῆς τῶν μικρῶν των ἡλικίας. Οἱ υἱοὶ των θά ἐπιδοθῶσιν εἰς τὰς ἐπιστήμας και εἰς τὰς τέχνας, ἀδιάφορον, ἀναλόγως ὁμως τῆς ἰκανότητος και εὐφυίας των θά ἐξασφαλίσωσι πάντοτε ἐν στάδιον ζωῆς, άφοῦ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ εὐρίσκονται πρὸ αὐτῶν άνοικταί. 'Ενῶ διὰ τὴν γυναῖκα, φεῦ! πᾶσα ὁδὸς μένει κλειστή, ἵνα δὲ ἐξασφαλίσῃ ἑαυτῇ στάδιόν τι ἀνάγκη νά πελαίσῃ κατά τῶν προλήψεων, κατά τῶν ἐθίμων, κατά τῶν νόμων αὐτῶν. Εἶναι άποδεδειγμένη ἀλήθεια, ὅτι πᾶσα γυνή, ἐπιθυμούσα νά κερδίσῃ τὸν ἄρτον της διὰ τῆς ἐργασίας της, εἴτε ἐπιστήμων, εἴτε τεχνίτις, ὀφείλει νά φέρῃ ἰσχυρὰ ἐφόδια κατά τῆς κακοηθείας, κατά τῆς ἀθλιότητος και κατά άνιερῶν καταδιωγμῶν. 'Ιδοῦ τί αἱ Γερμανίδες γυναῖκες εἶχον κατανοήσει, τε κατά τὸ 1865 προέβησαν εἰς ἔδραμον σωματείων διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς τύχης των και τῆς θέσεώς των. 'Εδοκίμασαν νά μεταρρυθμίσωσι τὰ σχολεῖα, ἀλλὰ ταῦτα ἐξήρτωντο ἐκ τοῦ κράτους. Προέβησαν ἐν τούτοις εἰς ἔδραμον νέων ἐκπαιδευτηρίων πρῶτον μὲν τῆς κατοπάτης ἐκπαιδεύσεως, προΐοντος δὲ τοῦ χρόνου, τῆς μέσης. Τὸ καλὸν ἤρξατο γενικεύμενον. 'Απειροπληθῆ 'Λύκεια και 'Επαγγελματικά Γυναικεῖα Σχολαί, 'Ακαδημαῖα τεχνῶν και ἐπιστημῶν ἰδρύθησαν ἐντός τῆς εἰκοσιπενταετίας ταύτης ἀνά πᾶσαν τῆς Γερμανίας πόλιν.

Αἱ σχολαί αὗται, ἰδρυθεῖσαι ὑπὸ τῶν γυναικειῶν σωματείων, ἢ τῆ ἰδιωτικῆς γυναικῶν τινων πρωτοβουλία, ποιοῦνται ἄξιοσημειώτους προόδους ἐν Βερολίνῳ, Βιέννῃ, Στουτγάρδῃ, Βρεσλάου, Λειψία, Δρέσδῃ, Κολωνίᾳ, Νυρεμβέργῃ, Στετίνῳ και ἀλλαχοῦ. Τινὰ τούτων προστατεύονται ὑπὸ τῶν αυτοκρατειρῶν ἡμῶν Αὐγούστας, και χήρας Φρειδερίκου, ὑπὸ τῆς βασιλείσεως τῆς Σαξωνίας, ὑπὸ τῶν μεγάλων δουκισσῶν τοῦ Βάδεν, τῆς Σαξωνίας-Βεῖμάρ και ὑπὸ τοῦ δουκὸς τῆς 'Εσσης.

'Ηδὴ αἱ κυβερνήσεις ἤρξαντο διαφερόμεναι διὰ τὰ ἰδρύματα ταῦτα, δυστυχῶς ὁμως ἀντὶ νά ὑποστηρίζωσιν αὐτὰ διὰ χρηματικῶν ἐπιχορηγήσεων, παρουσιάζουσι πάντοτε ἀδικαιολογήτους δυσκολίας πρὸς παραχώλυσιν τῆς ἀνατροφῆς τῆς γυναικός. Τῆ κλείουσι τὰς θύρας τῶν Πανεπιστημίων και ὁ νόμος δέν τῆ ἐπιτρέπει νά παρουσιασθῆ εἰς ἐπιστήμους ἐξε-

τάσεις, ὅπως παραχωρηθῆ αὐτῇ ἐπιστημονικὸν πτυχίον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως. 'Ὡστε αἱ θυγατέρες μας εἶναι ὄχι μόνον ἠναγκασμένοι νά μεταβῶσιν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὅπως ἐν ξένοις Πανεπιστημίοις ἀκροῶνται μαθήματα, ἀλλὰ και άφοῦ ἐκεῖ ἀποκτήσωσι πτυχίον, δέν ἔχουσιν οὔτε τίτλους, οὔτε δικαίωμα νά ἐξασκήσωσι παρ' ἡμῖν τὸ ἐπάγγελμά των, πλὴν τοῦ παρεχομένου αὐταῖς ὑπὸ τοῦ βιομηχανικοῦ νόμου και τῆς ἐλευθέρας ἐξασκήσεως τῶν ἐπαγγελμάτων. Γυνὴ ἰατρός ἐν Γερμανίᾳ ὀφείλει νά θέσῃ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ οἴκου της ἢ εἰς τὸ ἐπισκεπήριόν της, ἢ εἰς τὰς συνταγάς, ἄς ἐκδίδει: ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ Τῆς Ζυρίχης, ἢ τῶν Παρισίων. Δέν τῆ ἐπιτρέπεται ὅθεν νά ἐκδίδῃ πιστοποιητικὸν γεννήσεως ἢ θανάτου, ὅτε και ὑποχρεούται νά καταφεύγῃ εἰς ἰατρόν άνδρα.

Μεθ' ὅλα ταῦτα ἔχομεν ἀπὸ δεκατετραετίας ἤδη δύο κυρίας ἐξόχους ἰατροῦς ἐν Βερολίνῳ. Τὴν δεσποινίδα Φραγκίσκαν Τιβούρτιου; και τὴν δεσποινίδα Λέμς. 'Αμφότεραι ἐξεπαιδεύθησαν ἐν Ζυρίχῃ και ὑπῆρέτησαν ἐπὶ τινά ἔτη ἐν τῇ κλινικῇ τοῦ ἐν Δρέσδῃ δόκτορος καθηγητοῦ Βίνκλεο.

Αἱ δύο αὗται διάσημοι ἰατροὶ — ὧν ἡ ἐτέρα εἶναι ἰατρός μου — ἴδρυσαν πολυκλινικὴν, ἐν ἣ ὡς ἀληθεῖς ἰατροὶ τοῦ Θεοῦ, εὐεργετοῦσι μέγαν ἄριθμὸν ἀσθενῶν γυναικῶν. 'Ιδρυσαν δὲ και ἄσυλον, ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ ὁποίου νοσηλεύουσιν ἰδιαιτέρως τὰς πτωχὰς ἄσθενεῖς τῶν ὀλων κατοπάτων τάξεων. Εἰς τὴν κλινικὴν των προσέλαβον κατ' αὐτὰς ὡς βοηθὸν νέαν τινὰ δόκτορα, πτυχιούχον τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ζυρίχης, τὴν δεσποινίδα Βλοῦμ, θυγατέρα τοῦ στρατηγοῦ Βλοῦμ-Πασσα. Πλὴν ταύτης, ὁσάκις ἡ ἀνάγκη τὴ καλέσῃ, προσκαλοῦνται άνδρες καθηγηταὶ πρὸς καταρτισμὸν ἰατρικῶν συμβουλίων διὰ πᾶσαν ἐπικίνδυνον νόσον.

Λίνα Μόργενστερν

ΟΠΟΥ ΔΕΝ ΙΣΧΥΕΙ ΤΟ ΔΙΑΖΥΓΙΟΝ

'Η τελετὴ τοῦ διαζυγίου εἶχεν ἤδη λάβει πέρας. 'Εν τῇ αὐτῇ αἰθούσῃ, περιβεβλημένος τὴν ἐπίσημον στολήν του ὁ αὐτὸς δήμαρχος, ὅστις μᾶς εἶχεν ἐνώσει πρὸ ὀκταετίας, ἐξέδωκεν ἤδη τὸ διαζυγίόν μας ἐνώπιον τῶν αὐτῶν μαρτύρων. 'Η σύζυγός μου προσῆλθε συνοδευμένη ὑπὸ τοῦ πατρός της, τῆς μητρός της και δύο φίλων. 'Εγὼ μόνος μετὰ τοὺς δύο συντρόφους τῆς παιδικῆς μου ἡλικίας, οἵτινες άφοῦ ἐχρησίμευσαν ὡς μακροτέρως εἰς τὸ ὠραῖον τοῦ γάμου μου εἰδύλλιον, παρευρίσκοντο σήμερον εἰς τὴν λύσιν αὐτοῦ. Ψυχρὰ ὑπόκλισις, ἀνταλλαγεῖσα κατά τὴν ἀριξιν και τὴν ἀπομάκρυνσιν, ὑπῆρξεν ὁ τελευταῖος ἀποχαιρετισμὸς δύο ἀνθρώπων, οἵτινες ἐπὶ τόσα ἔτη κοινὰς εἶχον τὰς σκέψεις και τὰ αἰσθήματα.

'Ενίσφ εὐρισκόμην μετ' ἐκείνης ἐπὶ τοῦ θρονοῦ, ἐπ' οὗ ὀλίγας στιγμὰς πρὸ ἡμῶν ζεύγη εὐτυχῆ και εὐθυμα ἐπεσφράγιζον τὴν ἐνωσίν των, ἤσθανόμην ὀδυνρὰν συγκίνησιν, άγωνίαν, ἢν αἰσθάνεται ἡ ψυχὴ ἀποσπωμένη τοῦ σώματος μας. 'Ελεγον καθ' ἑαυτόν. 'Αρα μεθ' ὅλον τὸ ἀμάρτημά μου, ὅπερ ἐν τῷ μέλλοντι θά ἐσθάνηζε διηνεκῶς τὴν ζωὴν μου, ἡ προσφιλις ἐκείνη τῶν μυστικῶν μου φύλαξ, ἥτις τότε σον ἄλλοτε με εἶχεν άγαπήσει, θά ἐβλεπεν οὕτω άνευ πικρίας θραυόμενον τὸν ἄεσμόν, ὅστις μᾶς εἶχεν ἐνώσει εὐτυχεῖς και άγαπωμένους; Τυχαίως δὲ στρέψας τὸ βλέμμα μου πρὸς τὴν ἄλλοτε προσφιλῆ τῆς καρδίας μου, μοι ἐφάνη ὅτι διέκρινα

δάκρυα ἀποκρυσταλλούμενα ἐπὶ τῶν βλεφάρων της. Καί αὐτὴ βεβαίως ἐσκέπτετο ὡς ἐγώ, και αὐτὴ ἐλυπετο, ἴσως δὲ και συνεχώρει.

'Α! 'Εάν ἤτο μόνη! . . 'Αλλ' ὅπισθεν αὐτῆς διεγράφετο ἡ λευκὴ και αὐστηρὰ τοῦ πατρός της κεφαλὴ και ἐξηκοντίζετο κατ' ἐμοῦ ἀπαστρέπτου τὸ ἀπειλητικὸν τῆς μητρός της βλέμμα. Κατὰ κακὴν μου τύχην άφ' ἧς ἡμέρας ἡ 'Ελένη ἀνεκάλυψε τὴν ἐνοχοποιόσάν με ἐκείνην ἀλληλογραφίαν, αὐτοὺς ἔσχεν ὡς πρώτους συμβούλους και παρηγόρους της, οὔτοι δ' ἐτάχθησαν ἄγρυπνοὶ φύλακες τῆς ἄξιοπρεπειας και τῆς ἡσυχίας της.

Εἶχον δοκιμάσει ἔκτοτε πᾶν μέσον, ὅπως κατωρθώσω νά τὴν ἴδω μόνην ἐπὶ μίαν, ἔστω ὦραν. 'Αλλ' αἱ ἐπιστολαί μου ἀπεσφραγίζοντο ὑπὸ τοῦ πατρός και οἱ ἀπεσταλέμοι μου ἀπεπέμποντο παρὰ τῆς μητρός, χωρὶς καν νά ἴδωσιν ἐκείνην. Καί σήμερον τὸ πᾶν εἶχε τελειώσει, οὐδεμία ὑπελείπετο ἐλπίς.

'Αφ' ἧς ἡμέρας ἡ κατηραμένη ἐκείνη ἀλληλογραφία ἀπεκάλυψεν εἰς τὴν σύζυγόν μου, προδοσίαν, ἢν ἐν στιγμῇ παραπροσύνης και μὴ λογιζόμενος τὰς συνεπειὰς διέπραξα, δέν εἶχον πλέον πατήσει τὸν πόδα εἰς τὴν οἰκίαν μας. Μετὰ τὴν ἐκ τῆς δημαρχίας ἀπομάκρυνσίν μου μετέβην ἐκεῖ ἐπὶ τῷ σκοπῷ νά ἐκποιήσω ὄ,τι μοι ἀνῆκε, νά παραλάβω ὄ,τι μοι ἔχρειάζετο και νά φύγω μακρὰν παντός ὄ,τι μοι ὑπεθύμιζε τὸ παρελθόν. Φίλος μου τις ἐμεσίτευσεν, ὅπως πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς μου μοι ἀποσταλῆ ἡ μικρὰ μου κόρη, μεθ' ἧς μοι ἐπέτρεπον νά διέλθω τὰς ὀλίγας πρὸ τῆς ἀπομακρυνσεώς μου ὥρας.

'Η πτωχὴ μικρὰ μου Λίζα! 'Η ἑπταετῆς ἡλικία της τῇ ἐξησφάλιζε τὴν ἀγνὴν και ἄκακον ἐκείνην ἀθωότητα, καθ' ἣν τὰ πάντα βλέπει τις ῥόδινα και καλά. Οὐχ ἤττον πρόωρος τις ὠριμότης τῆς γυναικεῖας φύσεώς της τῇ ἀπεκάλυπτεν ὄ,τι μετὰ τῆς μητρός της και ἐμοῦ συνέβαινον πράγματα ὄχι εὐχάριστα. 'Η θαλαμηπόλος τῆς πενθερᾶς μου τὴν ὠδήγησε παρ' ἐμοῦ τὴν δεκάτην ἄκριβως ὦραν, δηλώσασά μοι ὄ,τι θά ἐπέστρεφε νά τὴν παραλάβῃ τὴν Ζαν μ. μ.

Τίς δύναται νά μαντεύσῃ ποῦ αἱ μικραὶ κορασιδες διδάσκονται τὴν λεπτότητα! Προϋπάρχει φύσει εἰς πᾶσαν γυναῖκα τὸ ἐνστικτον τοῦτο, ὅπερ, ἀναπτυσσόμενον σὺν τῇ ἡλικίᾳ, καθιστᾷ αὐτὰς ἢ γυναῖκας δεξιωτάτας, ὅπως εἰσδύσωσιν εἰς τὰ μυχαίατατα τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς και ἀναγινώσκουσιν ἐν αὐτῇ, ἢ ἰσοκόμους θεραπευούσας δεξιῶς και διὰ χειρὸς ἐλαφρὰς τὰς ὀδυνροτάτας πληγὰς τοῦ σώματος. 'Η Λίζα μου οὐδεμίαν μοι ἀπκήθυσεν ἐρώτησιν. 'Ητο σοβαρὰ πως και μελαγχολικὴ. Μετ' ἡσπάρθη ἐπανειλημμένως, μετ' ἐθώπευσε πολὺ και φιλοσόφως, ὡς ἔπραττεν ἄλλοτε παρὰ τὴν θερμὴν ἐστίαν κατά τὰς μακρὰς τοῦ χειμῶνος ἐσπέρας. Τῇ προσέφερα ἐν μετάλλιον, φέρου τὴν φωτογραφίαν μου. Τὸ ἡσπάρθη δακρύουσα και τὸ ἀνήρησεν εὐσεβῶς ἀπὸ τοῦ λευκοῦ και ὠραίου τραχήλου της. —Θὰ τὸ φιλῶ πρῶτ και βράδῃ, πατέρα μου, μοι εἶπεν.

'Επρογευματίσαμεν μελαγχολικοί. Περὶ τὸ τέλος τοῦ προγεύματος ἡ Λίζα μοι εἶπεν

— Εἰξέυρσις, πατέρα, ὄ,τι ἡ μαμὰ θά ἐλθῃ ἐδῶ εἰς τὰς τέσσαρας βὰ πάρη τὰ πράγματά της;

— Ναί, ἀγάπη μου.

— Δὲν θὰ τὴν περιμένῃς λοιπόν νὰ τῆς ἀφήσῃς ὑγείαν ;
 — Εἶναι ἀδύνατον, μικρά μου ! Ὁ σιδηρόδρομος φεύγει εἰς τὰς τρεῖς καὶ πρέπει νὰ ὑπάγω ἐγκαίρως διὰ κατεπιγούσαν ὑπόθεσιν.

Καὶ ἐπειδὴ τὴν ἔβλεπον δυσανασχετοῦσαν προσέθηκα :
 — Εἰξέυρεις ὅτι ὅταν ὁ πατήρ σου δίδῃ τὸν λόγον του, οὐ φείλει νὰ τὸν τηρῇ, διότι εἶναι ἀνὴρ. Ἐδῶκα τὸν λόγον μου διὰ τὰς τρεῖς καὶ πρέπει ἀφείλιτως νὰ τὸν τηρήσω, μικρά μου : Καὶ ὅμως τίς οἶδεν ! ἐάν τὴν ἔβλεπα, μόνος ἦ μαζὶ σου ! . .

Ἡ μικρά δὲν ἀντεῖπε πλέον. Ἄλλ' ἐνῶ ἐγὼ ἠτοίμαζον τὰ κιβώτιά μου, αὕτη ἐπλανᾶτο ἀνὰ τὰ διάφορα τῆς οἰκίας δωμάτια, ἀναζητοῦσα τὰ παλαιὰ παίγνιά της καὶ τὰς ἡμιτερασμαμένας καὶ λησμονημένας κούκλας της. Ἐρρίνετο πάντοτε ἀνήσυχος, σοβαρά, μελαγχολική, εἰς τρόπον ὥστε ἠσθανόμην τὴν καρδίαν μου συσφιγγομένην ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ, ὅτι μυστικὴ δόνη, ἧς ἤμην ὑπκίτιος, ἐβασάνιζεν ἀπὸ τῆς ἡλικίας ταύτης τὴν τρυφερὰν τῆς κόρης μου ψυχὴν.

Ἦλθον νὰ τὴν ζητήσωσιν ἀκριβῶς τὴν ὀρισθεῖσαν ὥραν. Τὴν ἠσπάσθη δακρύων καὶ ἀδεξίως συγκρατῶν τὴν δόνην, ἧτις μὲ εἶχε κυριεύσει. Τὴν ἠσπαζόμην, ἴσως, διὰ τελευταίαν φορὰν, τίς οἶδεν . . .

Μετὰ τὴν ἀναχώρησίν της ἔδρασα καὶ ἐκλείσα τὰ κιβώτιά μου καὶ ἔστειλα τὸν γηραιὸν καὶ δακρύοντα ὑπερήτην μου νὰ μοὶ φέρῃ ἄμαζαν. Ἐστρεψά τὸ βλέμμα πρὸς τὸ ἐκκρεμές, ὅπερ ἐδείκνυε τὴν τρίτην ὥραν. Ἐχῶ καιρὸν, ἐσκέφθην, νὰ ἐπισκερθῶ ἅπαξ ἔτι τὸ ὑποδωμάτιόν μας, ἐνθα ὑπῆρχεν εἰκὼν φυσικοῦ μεγέθους τῆς συζύγου μου. Δὲν ἐδικαιούμην νὰ τὴν λάβω μαζὶ μου, διότι ἀνῆκεν εἰς ἐκείνην. Ἐρρίφθην οὐκ ἤττον γονυκλιτῆς πρὸ αὐτῆς καὶ ἐκλαυσα ὡς μικρὸν παιδίον, ἐπικαλούμενος συγγνώμην.

Ἀίφνης ἄκουσας βήματα, στρέφω τὴν κεφαλὴν πρὸς τὴν θύραν. Ἡ Ἐλένη ἴστατο ἐπὶ τοῦ κατωφλίου, ὠχρά, τρέμουσα, συγκεκριμένη !

— Ὡ ! τῆ εἶπον. Σὲ εὐχαριστῶ. Ἦλθες πρὸ τῆς τετάρτης. Ἰσως μὲ ἀγαπᾷς ἀκόμη. Καὶ ριθθῆς πρὸ τῶν ποδῶν της κατερίλουν, κλαίων ὡς παιδίον, τὰς χεῖράς της.

Ἄλλ' ὄχι, ἐσήμανεν ἡδὴ ἡ τετάρτη, εἶπεν ἡ Ἐλένη κλαίουσα καὶ αὐτή.

Ἡ Λίτσα τότε τρέχει, σφίγγει τὰς κεφαλὰς καὶ τῶν δύο μας εἰς τὰς μικρὰς ἀγκάλας της καὶ λέγει : Ἐγὼ, μητερίτσα μου, ἐγὼ πατέρα μου, ἔβαλα τὸ ὠρολόγι μίαν ὥραν ὀπίσω.

Ἀνεχώρησα μὲ τὴν γυναῖκά μου καὶ μὲ τὴν κόρην μου, χωρὶς κανεὶς ἐξ ἡμῶν νὰ σκερθῇ, τί θὰ ἔλεγον οἱ ἀμελικτικοὶ γονεῖς της, ἀλλ' οὕτε νὰ πιστεῦθῃ ὅτι ἡ πράξις τοῦ κ. δημάρχου ἠδύνατο νὰ ἐμποδίσῃ τὴν εὐτυχίαν μας.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ) Ἄθηνᾶ Σιγανού.

Ἡ ΕΝ Τῷ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙῷ ΤΟΥ «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ» ΤΕΛΕΤΗ

Ἐχουσι καὶ οἱ ἀσθενεῖς τὰς ἐπισήμους ἑορτάς των, καθ' ἃς ἀνακεφαλαιοῦται πᾶσα ἡ εὐεργετικὴ δράσις τῶν ὑπὲρ αὐτῶν ἀγρυπνούντων, πᾶσα ἡ μέριμνα καὶ ἀφοσίωσις ἐκείνων, οἵτινες ἐν ταῖς χαραῖς καὶ εὐτυχίαις των, ἐν τῇ τύρῃ τῶν κοσμικῶν ἀπολαύσεων δὲν λησμονοῦσι τὸ ἀσθενὲς ἥμιν καὶ περιεθάλλετέ με».

Τοιαύτην ἑορτὴν ἦγε τὴν παρελθούσαν Τετάρτην τὸ παρ' ἡμῖν θεραπευτήριον ὁ «Εὐαγγελισμός», ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ ὁποίου τόσοι δυστυχεῖς πρὸς τὸν θάνατον παλαιότες ἀνέκτησαν τὴν ὑγείαν, χάρις εἰς τὴν χορηγομένην αὐτοῖς ἐν τῷ εὐεργετικῷ καὶ φιλανθρώπῳ τούτῳ ἀσύλῳ περίθαλψιν.

Ἡ πρόεδρος αὐτοῦ κ. Ἱριγένεια Συγγρού ἀνέγνωσεν ἐνώπιον τῆς γλυκειᾶς καὶ φιλανθρώπου βρασιλίσσης μας Ὑλγας, τῆς ὑψηλῆς αὐτοῦ προστάτιδος, τὴν ἀνὰ τριετίαν διδομένην ἐπίσημον τῶν πεπραγμένων λογοδοσίαν, μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Σ. Μητροπολίτου ἀνάγνωσιν τῶν προκαταρκτικῶν εὐχῶν. Ὁ βασιλεὺς ἐπίσης παρῆν μετὰ τοῦ διαδόχου καὶ τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας, ἀκροασθέντες μετὰ προφανοῦς συγκινήσεως τῆς λογοδοσίας τῆς κ. προέδρου.

Ἐἰ τῆς λογοδοσίας ταύτης, ἀπαγγελθείσης σεμνῶς καὶ ἐμμελῶς, ἐξάγεται ὅτι ἡ περιουσία τοῦ νοσοκομείου ἀνέρχεται εἰς 1,135,320 δραχ. Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος εἰσπραχθήσαν δρα. 228,702 καὶ ἐδαπανήθησαν δραχ. 142,400. Αἱ ἐν τῷ νοσοκομείῳ κλῖναι κηζήθησαν εἰς 132, καὶ οἱ δωρεὰν νοσηλευθέντες ἀσθενεῖς ἀνῆλθον εἰς 525, ἐνῶ οἱ ἐπὶ πληρωμῇ εἰς 217.

Ὁ κ. Μεσσαλᾶς νυχαρίστησεν ἐξ ὀνόματος τῆς Βρασιλίσσης τὴν κ. πρόεδρον διὰ τὰς ὑπὲρ τῆς εὐεργετικῆς πορείας τοῦ καταστήματος καθ' ἐκάστην καταβαλλομένους κόπους της, καθὼς καὶ τὸ συμβούλιον τῶν Κυριῶν, τὰς νοσοκόμους, τοὺς ἰατροὺς καὶ πάντας ἐν γένει τοὺς ἐν τῷ εὐεργετικῷ τούτῳ ἀσύλῳ ἐργαζομένους.

Τὸ νοσοκομεῖον τοῦτο, τὸ τόσῳ εὐδοκίμως λειτουργοῦν καὶ τοιαύτας παρέχον τῇ πασχούσῃ ἀνθρωπότητι ἐκδουλεύσεις, πρόκειται ἡμῖν τρανοτάτη ἀπόδειξις τῆς φυσικῆς τοῦ γυναικείου φύλου πρὸς πᾶν τὸ φιλάνθρωπον ἐπιδόσεως καὶ τῆς κατισχύσεως τῆς συμπαθείας τῆς γυναικείας ψυχῆς ἐπὶ πάντων τῶν λοιπῶν αὐτῇ αἰσθημάτων.

Γυνή, ἡ κορωνὴ τῶν παρ' ἡμῖν γυναικῶν, ἡ καλὴ βασίλισσά μας, ἔσχε τὴν ἰδέαν τῆς συστάσεως αὐτοῦ. Γυναῖκες ἀνέλαβον τὰ τῆς διοργανώσεως καὶ λειτουργίας του. Γυναῖκες ἐφορεύουσι καὶ διευθύνουσιν αὐτὸ καὶ εἰς γυναικῶν ἀντιθέται ἢ τῶν πασχόντων περίθαλψις. Ἰδέτε, ἐάν κατὰστημα εὐεργετικὸν προήχθη εἰς τοιοῦτον βαθμὸν τελειότητος, εἰς τοιοῦτον βαθμὸν κανονικῆς καὶ εἰρηνικῆς λειτουργίας, ἐν τόσῳ μικρῷ χρονικῷ διαστήματι, ὅσον ὁ εὐαγγελισμός».

Ἄλλ' ὑπάρχει ἄρα καὶ ἄσυλον μείζονας περὶ τὴν κανονικὴν αὐτοῦ λειτουργίαν παρέχον δυσκολίας ! Ὑπάρχει ἄσυλον, ὑπὲρ οὗ, τὴν ζῶν καὶ τὴν ὑγείαν εἰς προσηνῆ ἐκάστοτε ἐκθέτουσι κίνδυνον πᾶσαι αἱ ὅπως δήποτε λαμβάνουσαι περὶ τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ μέρος ! Καὶ ὅμως ἡ γυναικεία αὐταπάρρησις δὲν γνωρίζει ὄρια. Ὁπου ὁ ἱερεὺς εἰσέρχεται φρικῶν, ὅπου ὁ ἰατρὸς ἐφοδιάζεται μετ' ἀντιμολυσματικῶν φαρμάκων, ἡ γυνή, βασίλισσα ἢ δούλη, μεγάλη κυρία ἢ ἀστὴ εἰσέρχεται δακρύουσα καὶ προσευχομένη, παρήγορος ἄγγελος καὶ μήτηρ ἢ ἀδελφὴ συμπαθῆς. Ἀκολουθήσατε ἐξερχομένας τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» τὰς μεγάλας καὶ γενναίας αὐτὰς ὑπάρξεις καὶ θέλετε ἀναγνώσει ἐπὶ τοῦ θεοῦ μειδιάματός των ποῦ ἀντλοῦσι τὴν ὑπεράνθρωπον δύναμιν πρὸς τοιαύτην ὑψηλὴν αὐταπάρρησιν, πρὸς τοιαύτην τοῦ καθήκοντος εὐγενῆ ἐπιτέλεσιν !

ΕΝ ΡΟΔΟΝ ΕΚ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
 (Ἐκ τῶν τοῦ Ἐνδερσεν)

Πάντα τὰ ἀνατολικά ἄσματα ποιοῦνται λόγον περὶ τοῦ ἔρωτος τῆς ἀηδόνος πρὸς τὸ ρόδον κατὰ τὰς ἡμέρας καὶ ἀστροεγγεῖς νύκτας, ὁπότε ὁ πτερωτὸς ψάλτης ἡμνεῖ τὸ εὐώδες ἄνθος αὐτοῦ.

Οὐ μακρὰν τῆς Σμύρνης, ὑπὸ τὰς ὑψικόμους βανανάς, ἐνθα ὁ ἔμπορος ὁδηγεῖ τὰς φορτωμένους αὐτοῦ καμήλους, αἷτινες ὑπερηράνω· ὑψοῦσι τοὺς μακροὺς αὐτῶν λαίμους, καὶ πατοῦσιν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἐδάφους, εἶδον φρυγγὸν ἐκ ροδιωνῶν. Ἄγριαι περιστερᾶι, ὧν αἱ πτέρυγες ἐκ τῆς λάμπσεως τοῦ ἡλίου ἐστιλθον ὡς μαργαροφόροι κόγχοι, ἔπταντο μεταξὺ τῶν κλάδων τῶν ὑψηλῶν δένδρων. Ἐπὶ τοῦ φρυγγίου ὑπῆρχεν ἐν ρόδον, τὸ ὠραιότερον πάντων, πρὸς ὃ ἡ ἀηδὼν ἔψαλλε τοὺς ἔρωτας αὐτῆς, ἐνῶ ἐκεῖνο ἔμενε σιωπηλόν, οὐδεμίᾳ δὲ σταγῶν δρόσου εὐρίσκετο ἐπὶ τῶν φύλλων αὐτοῦ ὡς δάκρυ συμπαθείας. Ἐκλινεν ὑπεράνω ὀγκωδῶν λίθων. «Ἐνταῦθα ἀναπαύεται ὁ μέγιστος αἰοιδὸς τοῦ κόσμου», εἶπε τὸ ρόδον. «Ἐπὶ τοῦ τάφου τούτου θέλω χύσει τὸ ἄρωμά μου, καὶ ἐπ' αὐτοῦ θέλω ἀφήσει νὰ πέσωσι τὰ φύλλα μου, ὁπότεν ἡ καταιγὶς ἀποσπᾷσθῃ αὐτά. Ὁ ψάλτης τῆς Τροίας μετεβλήθη εἰς χυτὸν, ἐκ τοῦ χόρς δ' ἐκεῖνο ἀνεψύην ἐγώ. Ἐγὼ, ῥόδον ἀναπτυχθὲν ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Ὁμήρου, ἀπαξιώ νὰ ἀνήθω διὰ μίαν ταπεινὴν ἀηδόνα !»

Ἡ ἀηδὼν ἐν τούτοις ἔψαλλεν, ἐωσότου ἔπεσε νεκρά.

Εἶτα εἰς καμηληλάτης ἦλθε μὲ τὰς φορτωμένας καμήλους καὶ τοὺς μαῦρους δούλους του· ὁ μικρὸς υἱὸς τούτου εὗρον τὸ νεκρὸν πτηνὸν ἔθαψεν αὐτὸ ἐντὸς τοῦ τάφου τοῦ Ὁμήρου. Τὸ ρόδον ἐφρίκτα ἐκ τοῦ ἀνέμου. Ἐπῆλθεν ἡ ἑσπέρα καὶ τὸ ρόδον, περιστεῖλαν τὰ φύλλα αὐτοῦ, παρεδόθη εἰς ὕπνον καὶ εἶδε τὸ ἐξῆς ὄνειρον·

«Ἦτο ὠραία ἡλιορῶτιστος ἡμέρα, ὅμιλος δὲ ξένων, ἐξ ἀπομεικρυμένων χωρῶν ἐπίτνηδες ἐλθόντων, ἵνα ἐπισκερθῶσιν τὸν τάφον τοῦ Ὁμήρου, ἐπλησίασεν. Μεταξὺ τῶν ξένων εὐρίσκετο εἰς αἰοιδὸς τοῦ Βορρᾶ, τῆς χώρας τῶν νεφῶν καὶ τοῦ βορείου σέλαος. Ἀπέκοψε τὸ ρόδον, ἔθηκεν αὐτὸ ἐντὸς βιβλίου, καὶ ἀπεκόμισε μακρὰν εἰς ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου, εἰς τὴν μακρυνὴν πατρίδα αὐτοῦ. Τὸ ρόδον, μακρυνθὲν ἐκ τῆς λύπης, ἔκειτο ὠχρὸν ἐντὸς τοῦ στενοῦ βιβλίου, ὅπερ ἀνοίγων ὁ ποιητῆς, ὅτε ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ἐπεδείκνυεν εἰς τοὺς φίλους του λέγων «Ἴδου ἐν ῥόδον ἐκ τοῦ τάφου τοῦ Ὁμήρου.»

Τὴν ἐπαύριον τὸ ρόδον ἠγέρθη φρίττον ἐκ τοῦ τρόμου. Σταγῶν δρόσου ἔπετεν ἐκ τῶν πετάλων αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ αἰοιδῆ. Ὁ ἦλιος ἀνέτειλε μεγαλοπρεπῆς, τὸ δὲ ρόδον ἦτο εἶπερ ποτὲ λαμπρὸν. Ἡ ἡμέρα ἦτο χλιαρὰ καὶ βλασματώδης. Μετ' ὀλίγον ἠκούθησαν βήματά τινα, ὀλίγοι δὲ Φράγχοι ἀφίκοντο, ὡς εἶδεν αὐτοὺς τὸ ρόδον καθ' ὕπνου. Μεταξὺ τῶν ξένων εὐρίσκετο πρᾶγματι εἰς ποιητῆς τοῦ Βορρᾶ, ὅστις, ἀποκόψας τὸ ρόδον, ἐπέθηκε φίλημα ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγεν αὐτὸ μακρὰν εἰς τὴν πατρίδα του.

Νῦν τὸ ἄνθος ἐκεῖνο κεῖται ὡς μούμια ἐντὸς τῆς «Ἰλιάδος» τοῦ βάρδου τοῦ Βορρᾶ, καὶ ὡς ἐν ὄνειρῳ ἀκούει αὐτὸν ἀνοίγοντα τὸ βιβλίον καὶ λέγοντα· «Ἴδου ἐν ῥόδον ἐκ τοῦ τάφου τοῦ Ὁμήρου.»

Καλλιόπη Κυριακίδου.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΜΗΤΕΡΑ
 Ο ΦΟΒΟΣ

Ἐίπομεν λοιπόν, κυρία μου, πόσον ἡ εἰς τοῦ ἐκφοβίζειν τὰ μικρὰ δύναται νὰ ἔχη εὐσάρεστα ἀποτελέσματα ἐπὶ τῆς ὑγείας, πολλὰκις δὲ καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς των. Συμβαίνει ἐν τούτοις πολλάκις ἰσχυρὰ κόπαις νὰ ὑπερική τὸν φόβον, ὅτε αἱ ἀπλοῖκαὶ μητέρες εἶναι ἐνθουσιασμένοι ἀπὸ τὸ μικρὸν των ἀνδραγάθημα. Τὸ μικρὸν δὲν κλαίει, δὲν ἀτακτεῖ, δὲν φωνάζει. Ἡ μήτηρ δὲν καταφεύγει ἐν τῷ μέλλοντι εἰς μεταμυτίσεις. Μόνον κύπημα τοῦ ποδὸς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἢ ὀλίγος θόρυβος παρὰ τὴν θύραν, προκαγγέλλων τὴν ἄφιξιν τοῦ γέροντος ἢ τοῦ μπαμπούλα, καὶ ἡ τάξις ἐπανέρχεται.

Ἄλλὰ . . . ὑπάρχει ἐν ἀλλὰ ὡς βέβαιον. Ἐἰν ἀφήσητε πρὸς στιγμὴν τὸ μικρὸν μόνον ἐντὸς τοῦ δωμάτιου, ἄρξεται ἐκπέμπον ἀγρίως καὶ σπαρακτικὰς κραυγὰς. Τί ἔχεις; τί ἔπαθε λοιπόν; Φοβεῖται, σὰς λέγει.

Ἐν τὴν νύκτα ἡ κνυδὺλα σθεσθῆ καὶ ὁ μικρὸς, κατὰ τύχην ἐξυπνήσας ἐνρῆθῃ εἰς τὸ σκότος, τρέμει ὑπὸ τὸ σκέπασμα του φαναζόμενος περὶ τοῦ ὀλόκληρον χορείαν κακοποιῶν καὶ τερατομορφῶν ὄντων ἄτινα, ἐν κινήθῃ, ἐν φωνάζῃ, θὰ τὸν ἀπαγάγωσιν.

Ἡ ἡλικία του αὐξάνει καὶ τὰ αἰσθητικά ταῦτα τοῦ φόβου καὶ τῆς δειλίας οὐροβολοῦσιν οὕτω ἐν τῇ ψυχῇ του, ὥστε ἐὰν βρέχῃ ἢ βροντῆ, ἢ ἀστράπτῃ ἢ δυστυχῆς, ἐκεῖνη ὑπαρξίς, ἀνὴρ ἢ γυνή, ὑποφέρει φρικῶδως ὑπὸ ἀκατασχέτου ἀνησυχίας, δειλίας καὶ φόβου. Καθίσταται προληπτικὸς, πιστεύων εἰς ἄλλας τὰς μορίας τῶν φαναταμάτων, τῶν στοιχειῶν τῶν σπητιῶν, καὶ ἐκτετακτικῶν κλπ. Ἄλλο μόνον δ' ἐάν εἰς οὕτω διαπλασθέντα χαρακτηρισμὰ παρῶσθεσθῇ ποτὲ ἡ ἀνίγκη νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν ζωὴν του ἢ τὴν πατρίδα του. Μόνον ὁ θόρυβος τῶν πυροβόλων καὶ ἡ πολεμικὴ ἀνεμοζάλη ἀρκεῖ ἵνα παραλύσῃ πᾶσαν αὐτοῦ ἐνέργειαν, ἵνα τὸν παραδόσῃ ἱνευ ὑπερασπίσεως ὡς τὸν ἔσχατον τῶν ἀνάνδρων καὶ προσηνῶν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ.

Ὅχι μόνον λοιπόν συνετὴ μήτηρ οὐδέποτε ἐκφοβίζει τὸ μικρὸν, ἀλλ' οὕτε εἰς τὰς τροφὰς καὶ ὑπηρεσίας ἐπιτρέπει τούτο, ἐξηγουσῶ εἰς τὰς ἀμαλίας ταύτας γυναικῶν τὸ κακόν. ὅπερ δύναται νὰ προκύψῃ ἐκ τῆς ἐκφοβίσεως ταύτης. Προσπαθεῖ μάλιστα ἡ ἀληθὴς παιδαγωγὸς μήτηρ νὰ ἐξοικειῖ τὰ μικρὰ εἰς τὸ σκότος, σθῆνοῦσα πάντοτε τὸ φῶς πρὶν ἢ τὸ ἀποκοιμίσῃ, νὰ τὴν ἐξοικειῖ πρὸς πᾶν ἀντικείμενον ἄσχημον, ἀποδεικνύουσα ὅτι οὐδὲν τούτο δύναται, πρὸς πᾶν ζῶον ἄγριον, πλησιάζουσα μετὰ τοῦ μικροῦ θαρραλέως, θωπεύουσα αὐτὸ καὶ ἐξηγουσῶ ὅτι τὰ ζῶα εἶναι καλὰ, ὅτι ἀγαπᾶσι τοὺς ἀνθρώπους κλπ. Οὐδέποτε ἐνώπιον τῶν μικρῶν φαίνονται ἀνησυχούσασα διότι βρέχει ἢ ἀστράπτει, ἢ διότι ἐλαφρὸς σεισμὸς κλονίζει τὴν γῆν. Οὕτω ἡ καλὴ μητὴρ ἀποφεύγει τὸν τρομερὸν σκόπελον τοῦ φόβου ἢ τῆς δειλίας, εἰς ἃ ἡ Πατὴρ οφείλει τοὺς προδότας της καὶ ἡ οἰκογένεια καὶ κοινωνία τοὺς ποταπούς καὶ ἀνάνδρους της.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Εὐχαρίστησιν βεβαίως ἐμποεῖ ὁ ἐσωτερικὸς συρμός εἰς πᾶσαν γυναῖκα εὐσωμον καὶ κομψήν, ἀλλὰ καὶ λύπην διὰ τὴν βαθμὴν καὶ μετ' ἐπιφυλάξεως εἰσαγομένην μακρὰν ἐσθῆτα, τὴν ἀναπληροῦσαν ἐπὶ βλάβῃ μόνον βλαπτῶν μας τὰ εἰρηστικά σέρωθρα.

Αἱ Παρισιναὶ προβλεπτικά καὶ οἰκονομοὶ δὲν φέρουσι ποτε εἰς τὰς ὁδοὺς μακρὰν ἐσθῆτα, εἰ μὴ μόνον ἐν τῷ οἴκῳ καὶ ἐντὸς ἀμάξης. Ἐξαιρετικῶς, ἐάν τις τούτων φέρῃ τοιαύτην, ἀνεγείρει αὐτὴν μετὰ χάριτος, καίτοι αἱ ὁδοὶ των πολὺ ἀπέχουσι τοῦ νὰ φέρωσι παχέα στρώματα κόνεως ὡς αἱ ἡμέτεραι.

Τὰ περικόρμια κατὰ τὸν τελευταῖον συρμὸν καλύπτονται σχεδὸν ὑπὸ ἀπειροπληθῶν τριχάπτων ἢ κοσμημάτων ἐκ χανδρῶν καὶ μεταξῆς, ἀλλὰ τὰ περιχεῖρια μένουσιν ἄπλᾳ καὶ ἕνευ τοῦ ἐλαχίστου στολισμοῦ. Ὅταν δὲ τὰ περικόρμια μένωσιν ἄπλᾳ, τὰ περιχεῖρια στολιζόμενα ἀπὸ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω πλουσιώτατα. Τὰ διὰ σεληνητῆς σέδια δὲν ἔχουσι πλέον ἄλλα σχήματα ἢ τετραγώνων ἢ ἰσοῦψῶν γραμμῶν, τὰ χρυσᾶ καὶ ἐπίχρυστα σεληνητῆς κατέχουσι μεγάλην θέσιν εἰς τὰ προγράμματα τῶν συρμῶν τῆς ἀνοίξεως, ἄγνωστον ὅμως, ἐάν ταῦτα θὰ ἐπικρατήσωσιν. Τὸ φινὸν χρῶμα εἶναι πάλιν τὸ εὐνοούμενον τῆς ἀνοίξεως διὰ τὴν ὑμετέραν δὲ πάλιν ὄφειλε νὰ εἶναι πάντοτε τοῦ συρμοῦ, διότι μόνον αὐτὸ ἀψηφεῖ τὴν ἐφοδὸν τοῦ ὀμοιοχρόνου κωνιοροῦ.

Ἐπανέρχεται καὶ πάλιν ἐπὶ τοῦ τάπητος τὸ παλαιὸν τῶν μητέρων μας ἔθιμον, καθ' ὃ φέρουσιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μικρὸν λεπτοφυὲ κεκρύφαλον ἐκ τριχάπτων καὶ ταινιῶν, ἢ ἀνθέων καὶ χρυσῶν κεκρυφῶν. Κόμβος μέλας βελούδου τίθεται ἐπίσης ἐπὶ τῆς κομμώσεως, διὰ νεάνιδας δὲ ταινία ἐκ βελούδου περιβάλλει ἐν εἰδει διαδήματος ἐπιχαρίτας τὴν κεφαλὴν. Ἐπίσης τὸ μέλαν τοῦτο βελούδον περιέει

ως κατά παλαιότατον συ μόν τον τράχηλον, προσδίδον πολλήν γλυκύτητα και εκφραστικότητα εις την φυσιογνωμίαν.

Μεταβώμεν ἤδη εις τοὺς πῖλους, τὰ καλλιτεχνικὰ ταῦτα πλαίσια τῆς γυναικείας καλλονῆς, τὸ βαρρόμετρον τοῦτο τῆς γυναικείας καλαισθητικῆς.

Αἱ ψιλάαι ἤρ' ἄντο προβάλλουσαι δειλαί, δειλαί εἰς τὰ ἐλεώματα τῶν πιλοπωλείων, ἀπαιτεῖται ὁμοῦ προσοχὴ περὶ τὴν ἐκλογὴν, διότι πολλοὶ τῶν ἐμπόρων παρουσιάζουσι τὰ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐναπομείναντα αὐτοῖς ὡς νέα καὶ τοῦ συρμού.

Οἱ στρογγυλοὶ λοιπὸν πῖλοι εἶναι καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο πλατόγυοι, πρὸς χάραν τῶν ὑπὸ τῆς φύσεως ἠδικημένων, αἵτινες διὰ τοῦ πλατέος γύσου ἐπισκιάζουσι πρόσωπον ἀκνώνιστον καὶ χαλαροῦσιν κατὰ πολὺ δυσανάλογον. Τὸ μόνον εὐκρίνον αὐτοῦς ἀπὸ τοῦ τοῦ παρελθόντος ἔτους εἶναι σχετικόν τι ὕψος τῶν ἐξ ἄνωθεν ἐξαρτημάτων. Τὴν κορυφὴν γυμνῆν ψιθῆς, εἴ ἤς ἐξέρχεται ἡ κόμη, καλύπτουσι κυριολεκτικῶς ὑπὸ ἀνάθεν πάσης ἐποχῆς ἐν ἀτάκτοις καὶ πλουσiais δέσμασι.

Ὡς κλειστοὶ πῖλοι ὑπερ ἄλλοτε συνειθίζονται αἱ ἀγγλικαὶ τοῦ πρὸς ἄς φέρουσι πολλὸ ὀπίσω με στενάς ἐκ βελούδου ταϊνίας προσενόμενης ὑπὸ τὸν πώγων. Φέρουσι ἐπίσης ἀντὶ πῖλου μικρὸν ἐξ ἄνωθεν διάδημα, ἄνευ οὐδενὸς ἐξαρτημάτος, ἀλλ' οὕτε ταινιῶν περὶ τὸν λαιμόν.

Αἱ καλύπτροι τοῦ συρμού εἶναι πρωτοφανεῖς καὶ ἰδιορρυθμοὶ. Σχηματίζονται ἐκ λεπτοῦ τουλίου, λευκοῦ ἢ μελανοῦ, φέρουσι δὲ δύο μόνον μελάνων στίγματα μεγέθους φακῶν. ἀπομιμουμένους τὰς ἐπὶ τοῦ πρώτου τοῦ μελάνω ἐκείνας κηλίδας, ἃς κοινῶς, ἐλ ἢ αἶς παρ' ἡμῖν ὀνομαζούσιν. Ἡ μὲν τούτων συμπιπτει ὑπὸ τὸν ὀφθαλμὸν καὶ ἡ ἄλλη ἐπὶ τῆς ἐτέρας τῶν γωνιῶν τοῦ στόματος.

Αἱ μέλιναι περικημιδὲς διχαράφονται πλέον τοῦ καταλόγου τοῦ συρμού. Ὁ συρμός ἀπαιτεῖ σήμασιν, ὅπως αἱ περικημιδὲς εἶναι ὁμοίχροσι πρὸς τὴν ἐσθῆτα καὶ τὴν λοιπὴν ἐνδυμασίαν, μεθ' ἧς ἀφομοιοῦται καὶ ἡ ἐσωτερικὴ ἐσθῆς, κατ' ἀπομεινωμένων τῶν λευκῶν. Καὶ τοῦτο λίαν εὐχάριστον διὰ τὴν κοινορτοφόρον πόλιν μας.

Καλαισθητικῶς.

ΕΓΧΩΡΙΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

ὑφάσματα ἐντόπια δι' οἰκογενειακὴν χρῆσιν

Εὐχάριστος ἀληθῶς ἀποβαίνει ἡ ὁσημέραι παρατηρούμενη ἀνάπτυξις καὶ τελειοποίησις τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας, ἰδιαίτατα δὲ ἡ παραγωγή ὑφασμάτων χρωματισμὸς ἀνετίτλους καὶ κατ' ὅλα ὁμοίους τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

Εἶδομεν δείγματα τοῦ ἐν Πειραιεὶ ἐργοστασίου τῶν ἀδελφῶν Ρεσσίνων τῶν ὑφασμάτων Ὁ ξ φ ὀ δ μετὰ μεγάλῃς λεπτότητος ἐπέξεργασμένα καὶ λιμπρῶς κεχρωματισμένα, πωλούμενα εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Γαβρίου Δ. Σταύρου. Εἶναι καταλληλῶτατα διὰ φορέματα κυριῶν καὶ κορασίων δι' ἐμπροσθέντα ὑψηροτέρων καὶ μαγειρείων. Τιμῶνται ἀντὶ μόνον 60 λεπτ. ὁ πῆχυς. Εἶναι ἀσυγκρίτως καλλίτερα καὶ στερεώτερα τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

Αἱ κυρίαί τῆς πόλεώς μας προμηθεύονται ἐκ τῶν ὑφασμάτων τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας. οὐ μόνον τὰ ἔτια ἐξυπηρετοῦσι συμφέροντα ἀλλὰ καὶ συντελοῦσιν εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ νέου τοῦτου βιοποριστικοῦ ἐν Ἑλλάδι κλάδου, τοῦ δεομένου ὑποστηρίξεως, ἵνα προαχθῇ καὶ εὐδοκιμήσῃ.

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΑ

Ἡ τυφλὴ καὶ κωφάλαλος Ἑλένη Κέλερ. Τὸ (κ ο ὤ σ ὀ ρ ᾱ καὶ ν ο ὄ σ ὀ ᾱ κ ο ὄ σ ὀ ε ι) δύναται βεβαίως νὰ ἐφαρμοσθῇ πληρέστατα καὶ ἀναδεικνύεται ὡς ἡ ὑψίστη τῶν ἀληθειῶν εἰς τὸ ἔκτακτον καὶ παραδοξόν φαινόμενον τῆς κωφάλαλλου καὶ τυφλῆς κόρης Ἑλένης Κέλερ, περὶ ἧς, ὁ ἐξ Ἄμερικῆς ἀπὸ ἀειχθῆς ἐνταῦθα ὁμογενῆς κ. Ἀναγνωστόπουλος ὠμίλησε τὴν παρελθούσαν Τετάρτην εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου (Παραρτῆσι).

Ἡ μικρὰ Ἑλένη ἐγεννήθη ὑγιῆς τὸ τε σῶμα καὶ τὰς αἰσθήσεις, προσεβλήθη ὁμοῦ κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς ὑπὸ κακοήθους πυρετοῦ, ἐξ οὗ ἀπώλεσεν ὁρασιν, ἀκοήν καὶ λαλίαν. Ὁ κ. Ἀναγνωστόπουλος διευθυντὴς ἐν Ἄμερικῇ μεγάλου καταστήματος κωφάλαλων, προσέλαβε τὴν παιδίαν ταύτην εἰς τὸ κατάστημά του, ὅπως διδάξῃ αὐτῇ γράμματα. Τὸ πρᾶγμα παρουσιάσε μεγάλας δυσκολίας. διότι ἡ κόρη αὕτη πλὴν τοῦ σι- ἠτο κωφάλαλος ἦτο καὶ τυφλὴ. Πῶς λοιπὸν νὰ τῇ καταστήσῃ καταληπτὴν τὴν ὑπαρξιν καὶ ὀνομασίαν ἀντικειμένων, ἄτινα οὐδέποτε εἶδε, εἰ μὴ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς φαντασίας. Τοῦτο φαίνεται ἀδύνατον.

Καὶ ὁμοῦ ὁ κ. Ἀναγνωστόπουλος κατῳρίωσε νὰ διδάξῃ τὴν μαθητρίαν του ταύτην γράμματα, εἰς τρόπον ὅστε νὰ τῇ γράφῃ ἐπι-

στολάς, ἐν αἷς τόσον σαφῶς περιγράφῃ τὴν φύσιν, με τὸν ὠραῖον καὶ φωτοδρόνον τῆς ἡλιον, με τὰ ὠρατὰ καὶ πολυχρόα τῆς ἀνθῆ. Ἡ διάλεξις τοῦ κ. Ἀναγνωστόπουλου παρακολούθησα μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος ὑπὸ τοῦ πολυπληθεστάτου αὐτοῦ ακροατηρίου συνεκίνησε πάντας, ἔπεισε δὲ καὶ τοὺς μᾶλλον ἀπίστους ὑλιστάς, ὅτι ὁ ἀνθρωπος δὲν συνίσταται μόνον ὑπὸ ὕλικου σώματος. ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ψυχῆς, ἀναπληρούσης ἐπαρκέστατα τὰς εὐγενεστάτας τῶν σωματικῶν αἰσθησεων.

Τὸ μελόδραμα ἐν Ἑλλάδι. Ἐν τῷ ἐκδοθέντι τρωτῷ τεύχει τῆς Β'. περιόδου τοῦ Περιόδικου ὁ («Ἱερνασις») ἐφηροσιεὺθῆ ὠρασιότατη περιληπτικὴ μελέτη τοῦ μελοδράματος ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τῆς γνωστῆς ἀνα τὸν παρ' ἡμῖν καλλιτεχνικὸν κόσμον κ. Ἀθηναῖς Σεραμέτη.

Βοήθει Σαυτόν. Ὑπὸ τοῦ βιβλιοπωλείου τῆς («Ἑστίας») ἐξεδόθη μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ τὸ ὑπὸ τῶν ἄνω τίτλων ὠραῖον ἔργον τοῦ Ἀγγλοῦ ἠθικολόγου Σμιθλ. Ἡ μεταφάρασα αὐτὴ κυρία ὑψηλὴν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ κοινωνίᾳ κατέχουσα θέσιν, δὲν ἠδύνατο σκοπιμώτερον νὰ συντελεσθῇ ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς ἡμετέρας κοινωνίας, ὅσον διὰ τῆς μεταφράσεως ταύτης. Τὸ συνιστῶμεν θερμότηα εἰς τὰς κ. κ. ἀναγνώστριας μας.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Νεωτερισμὸς πρὸς ἀπομείμησιν. Αἱ μαθήτριαι τῶν ἀνωτέρων τάξεων τοῦ Ἀστικοῦ Παρθενιαγείου τῆς κ. Ἀσπασίας Σχορδέλλη συνοδευόμεναι ὑπὸ τῆς διευθυντρίδος καὶ ἄλλων διδασκαλισσῶν ἐπεσκέφθησαν προχθὲς τὸ ἐν τῷ μεσοβείῳ πολυτεχνεῖῳ Μουσεῖον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, χθὲς δὲ πάλιν ἐπεσκέφθησαν τὸ Μουσεῖον τῆς Ἐθολογικῆς Ἑταιρίας.

Λεύκωμα καλλογῆς. Ἡ ρωσικὴ βαρονίσ Φὼν δὲ Δίκλερ ἐκ Τυφλίδος ἀγγέλει πρὸς τὰς ἀπανταχοῦ τοῦ κόσμου ὠραίας, ὅτι καταρτίζει λεύκωμα τῶν ἐξωγῶτερων γυναικείων καλλονῶν τοῦ 19' αἰῶνος. Πρὸς τοῦτο παρακαλεῖ νὰ τῇ σταλῶσιν ὑπὸ τὴν ἄνω διεύθυνσιν αἱ φωτογραφίαι πασῶν τῶν ὠραίων τοῦ κόσμου κυριῶν, ἃς θέλει τοποθετήσῃ εἰς τὸ πρωτοφανὲς τοῦτο λεύκωμα κυριῶν, ὅπως ἂν εἴδῃ εἰς τὴν ἐθολογικὴν ἑταιρείαν τῆς Μόσχας. Με τὴν ἀποστολὴν τῶν φωτογραφιῶν αἱ ὠραίαι τίθενται ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν καλλιθητικῆς ἐπιτροπῆς, ἧται καὶ ἀποφασιζέ, ἐὰν ἔγωσι τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα, ὅπως καταλάβωσι θέσιν ἐν τῷ οἰκείῳ λευκώματι.

Κατὰ τῶν τυχοδιωκτῶν γαμβρῶν. Ἀπανταχοῦ τοῦ κόσμου συμβαίνει, ὥστε φαυλόδοξοι καὶ τυχοδιώκται ἄνδρες νὰ περιπλέκωσιν εἰς τὰ εἰκτικά των νεκίνας, αἵτινες, θύματα τῆς εὐπιστίας των, γίνονται πολλῶς καὶ σύζυγοι τῶν ἀθλίων τούτων.

Πρὸς ἀποσῶθῃσιν τοῦ κακοῦ τούτου ἐσχηματίσθη ἐν Λονδίῳ γυναικεία ἑταιρεία, εἰς ἣν ἐγγράφονται μέλη νεάνιδες ἡλικίας ἀπὸ 18—30 ἐτῶν. Ἐκίστη τῶν κυριῶν τούτων λαμβάνει κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐγγραφῆς τῆς δύο καταλόγου. Ὁ εἰς τούτων φέρει κατ' ἀλφάβητον πάντα τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων γαμβρῶν μετὰ τῆς ἡλικίας, περιουσίας, ἔξων καὶ φυσικῶν ἰδιοτήτων ἐκάστου. Ὁ ἑτερος φέρει τὰ ὀνόματα πάντων τῶν αἰσχροκερδῶν καὶ ἀπατεῶνων τυχοδιωκτῶν μετὰ τῶν φυσιογνωμιῶν καὶ τῶν ἐξωτερικῶν χαρακτηριστικῶν αὐτῶν. Ὁ σύλλογος οὗτος ἀρτιμετ' σήμερον ἔπειρα μέλη.

Αἱ ἄμερικανίδες ἐγένοντο μουσολῆπτοι εἰς βαθμὸν ὅστε νὰ μὴ φέρωσιν ἄλλο εἶδος κοσμημάτων, ἢ ὅσα φέρουσι ἐπ' αὐτῶν κεχαρμαμένους στίχους.

Ἀὐτοκράτειρα παίδαγωγός. Ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσίας μεταβῆσα εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον τοῦ Παύλου παρέμεινε τρεῖς ὁλοκληρῶν ὥρας, ἀκροαθεῖσα τὰς ἐξετασθείσας μαθητρίδας εἰς τὴν ρωσικὴν φιλολογίαν καὶ ἀποτεινῶσα πλείστα ἐρωτήσεις εἰς αὐτάς περὶ ῥώσων συγγραμμάτων. Ἐκ τούτου ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσίας ἔχει καμὲ μελέτας σπουδαίας ἐπὶ τῆς ρωσικῆς φιλολογίας. Κατόπιν ἀρκετὴν ὥραν ἔμεινεν ἐν τάξει, ἔνθα διδάσκαται ἡ παιδαγωγία.

Καὶ ἐν τῇ τάξει ταύτῃ ἐπέπληξεν ἡ αὐτοκράτειρα τοὺς εἰδικούς ἄνδρας καὶ τὰς κυρίας διὰ τῶν γνώσεων τῆς ἑκ τούτου ἐξάγεται ὅτι ἡ χροίσσα αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσίας δὲν ἀγαπᾷ μόνον παραφόρως τοὺς χοροὺς καὶ δὲν καταγίνεται διοργανίζουσα τοιοῦτους, ἀλλ' ἐγκύπτει εἰς μελέτας περὶ τῶν διαφόρων παιδαγωγικῶν συστημάτων ὅστε μεταβαίνουσα εἰς ἐπιθεωρήσιν σχολείων καὶ διδασκαλείων δύναται νὰ κατανοῇ εἰς ποίαν κατάστασιν ταῦτα εὐρίσκονται καὶ ἐκφέρει τὰς κρίσεις τῆς, ἀπορροεούσας ἐξ ἰδίας μελέτης περὶ τῆς χρησιμότητος τῶν συστημάτων τούτων.

Τὰ ἀναγνώσματα τῆς Νέλης Βλδ. Ἐν ἰδία μελέτῃ τῆς συνεργάτιδος ἡμῶν κυρίας Καλλιόπης Κινδύνη περὶ Ἄμερι-

κινδῶν δημοσιογράφων, δημοσιεύσαν ἐν τῷ 143 φύλλῳ τῆς («Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν»), ἐξετίθετο τὸ τομήρον, πρωτότυπον καὶ ἀπορασιατικὸν τοῦ χαρακτηριστοῦ τῆς νεαρῆς δημοσιογράφου κ. Νέλης Βλδ. Μετὰ τῶν ἄλλων κατορθωμάτων τῆς ἡ νεαρὰ Ἄμερικανὴ ἐστοιχημάτισε νὰ περιηγηθῇ τὴν γῆν μόνον ἐντὸς 72 ἡμερῶν ὁμοίως μόνον τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν. Ἡδὲ ἐκτὸς τοῦ κερδὴθέντος στοιχηματός τῆς ἡ νεαρὰ Νελη προσεκλήθη ὑπὸ τῶν Συλλόγων τῶν κυριωτέρων πόλεων τῆς Ἀμερικῆς, ἵνα ἐκλήθῃ ἐν σειράν ἀναγνώστων τὰς ἐκ τοῦ ἀνὰ τὴν γῆν ταξιδίου ἐντυπώσεις τῆς. Τὸ ὅλον τοῦ ταξιδίου τῆς διήρσεν εἰς 42 ἀναγνώσματα. Δι' ἕκαστον τῶν ἀναγνωσμάτων τούτων ἡ λαμβάνη ἀμοιβὴν 1000 δολλάρων. Ἡ Νελη Βλδ γίνεται ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν ἑκατομμυριοῦχος.

Καὶ πάλιν αἱ Ἄμερικανίδες. Ἐν τῇ Νεῃ Ὑόρκῃ ὑπάρχει γυνὴ τις, ἧται εἶναι συγγραφεῖς, ἱατρος, καλλιτέχνις καὶ ἠθροποις ἐν ταῦτ'. Μετὰ τὸ πρόγευμα ἐργάζεται δύο ὥρας διὰ διηγηματὰ ἢ δοκίμιον τι, ὅπερ τῇ ἀνετίθῃ νὰ συγγραφῇ. Ἀπὸ τῆς δεκάτης πωλῆν ὥρας μεχρι τῆς 2ας μ. μετ' ἔρχεται τὴν ἱατρικὴν, δευρομένην κλίσεις ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς. Κατόπιν ἐργάζεται ἐν τῷ ὀκρίθηντῃ τῆς ὡς ζωγράφος καὶ κατασκευάζει εἰκόνας, διὰ τὰς ὁποίας εὐρίσκει ἀγοραστὰς. Μετὰ τὸ δεῖπνον, ἀναπαυομένη μίαν μόνον ὥραν, μετβαίνει εἰς τὸ θέατρον, ὅπου ὑποκρίνεται τὸ πρόσωπον, ὅπερ τῇ ὀρίζεται κατὰ τὴν διανομήν. Πλὴν τούτων πάντων, εἶναι καὶ μήτηρ, κατασκευάζει τὰ φορέματά τῆς, γνωρίζει δὲ καὶ νὰ διαθέτῃ ἐπικερδῶς τὰς προσόδους πάντων τῶν ἐπαγγεμάτων τῆς.

Ἀνεύρεσις τοῦ τάφου τῆς Κλεοπάτρας. Τίς ἤθελε πιστεύσει ὅτι μετὰ τόσον αἰῶνων πάροδον ἤθελε ἀνευρεθῆ οὐ μόνον ὁ σαρκοφάγος, ἐν ᾗ ἐτάθη ἡ ὠραία καὶ ἔξοχος ἐκείνη τοῦ κάλλους καὶ τῆς Αἰγύπτου βασίλισσα, ἀλλὰ καὶ ὁ σκελετός αὐτῆς ἡ μίλλον ἢ μούμιαι. Κατὰ τὰς θετικώτερας πληροφορίας «Ἑλλην τῆς Γεωγραφίας, ὁρύττων ἐντὸς τοῦ κήπου του φοέρ ἀνεκάλυψε σαρκοφάγον μετὰ πολλῆς τέχνης καὶ δεξιότητος ἐπέξεργασμένην.

Ἡ Αἰγυπτιακὴ Κυβερνησις εἰδοποιηθεῖσα ἀπέστειλε τοὺς διευθυντὰς τῶν ἀρχαιολογικῶν μουσείων τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τοῦ Καίρου τὴν εἰδικὴν Αἰγυπτιακὴν ἀρχαιολογικὴν ἐπιτροπὴν, ὡς πύκτας τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ σοφοὺς ἀρχαιολόγους, οἵτινες παρευρεθῆσαν εἰς τὴν ἐκ τῆς γῆς ἐξορύξιν τοῦ σαρκοφάγου Ὁ τάφος ἀπέτελε δωματιον δέκα ποδῶν πλάτους ἐπὶ δύο καὶ ἡμισυ βήτους, ἐν αὐτῷ ἔκειτο ὁ σαρκοφάγος σχήματος πυραμιδοειδοῦς, θαυμασίως ἀναγεγλυμένος. Ἐφερεν ἐπ' αὐτῷ πέντε ἀνάγλυφα γυναικῶν, ὧν ἡ μὲν γελᾷ, ἄλλη κλαίει, ἄλλη φαίνεται σύννου, ἡ τετάρτη ἀσθενῆς καὶ ἡ πέμπτη νεκρά. Ἐπὶ τῆς ἄνω πλάκῃς τέσσαρες παιδικαὶ κεφαλαί, διάφορα μυθολογικὰ ζῶα, ὧν τὰ κάτω ἔχει ἔχουσι σχήμα

ΕΝΕΔΡΑ

— Καὶ διατί ἦλθες νὰ ζήσης μετ' ἐμοῦ καὶ ἐκτεθῆς οὕτω εἰς τὰ ὅματα τοῦ κόσμου;

— Διατί, ἀφοῦ δὲν ἀγαπᾷς τὸν ἄνθρωπον αὐτόν, τὸν ὁποῖον τόσον ἀποστρέφομαι, μένεις ἐν τῇ οἰκίᾳ, δίδουσα εἰς τὸν κόσμον τὸ δικίωμά νὰ ἔθεωρῇ ἐρωμένην σου;

— Διότι θέλω τὴν καταστροφὴν σου. Καὶ ἐπειδὴ με ἀγαπᾷ παραφόρως, ἐλπίζω νὰ ἐπιτύχω τοῦ σκοποῦ μου.

— Σὲ ἀγαπᾷ καὶ θέλεις τὴν καταστροφὴν σου; Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἀκατάληπτον. Τί σοῦ ἔκαμεν ἐπὶ τέλους ὁ ἄνθρωπος αὐτός; Εἶπέ μου, Λουκιανή, διότι ἀρχίζω νὰ σὲ ἐκλεμῶν ὡς κακῆν.

— Ὁ ἄνθρωπος αὐτός, Γωτιέ, ὁ κτηνηκίμενος αὐτός Μονμάρ, τὸν ὁποῖον μισῶ καὶ ἀποστρέφομαι, καὶ πρὸ τοῦ ὁποῦοι παίζω τὴν φρικτὴν κωμωδίαν ἔρωτος, οὗ ἡ ἰδέα μόνον με κάμνει νὰ ἐρυθρῶ, ὁ ἄνθρωπος αὐτός...

Ἐστὶ ἀκούουσα. Τῇ ἐφάνη ὅτι ἤκουσε βήματα μακρόθεν. Ἀλλὰ πρὸς τῆσιν περὶ τοῦ ἐναντίου ἐξηκολούθησεν: Ὁ ἄνθρωπος αὐτός, Γωτιέ, εἶναι ὁ δολοφόνος τοῦ πατρός σου.

Ὁ νέος ἔρρηξε κραυγὴν φρικτῆς. Ἄ! τὸν ἄθλιον! εἶπε, τὸν κχοῦργον, τὸν ληστὴν! Ἄ! τὸ προκίθημά μου, τὸ ἀνεξήγητον μῖσός μου!

— Πρόσεξε, τῷ εἶπεν ἡ Λουκιανή. Ὅφειλες νὰ τρηθῆς τὸ μυστικὸν τοῦτο, ὁφείλες νὰ δειξῆς ὅτι ἄγνοεῖς τὰ πάντα, ἐὰν ἐπιθυμῆς νὰ σωθῇ ὁ ἀδίκως ἄντ' αὐτοῦ καταδικασθείς Δοριὰτ.

ὄφως. Ἡ ὠρασιότατη δὲ πασῶν τῶν τοῦ κόσμου βασιλισσῶν, ἡ τόσον ἀγαπηθεῖσα καὶ ἀγαρευθεῖσα ζωσα, κεῖται ἐντὸς τῆς σαρκοφάγου ταύτης ἐν ἀποτροπαίῳ καὶ φρικτῶδες παραμορφώσει, διατηρήσασα ἐκ τῆς παλαιῆς ἀγγλῆς τῆς μόνον πολυτίμου χρυσοῦν διάδημα, μεγάλα καὶ βαρέα ἐκ χρυσοῦ ἐνώτικα καὶ ζωστήρα ἐπίσης χρυσοῦν λεπτοφύεστατα ἐπέξεργασμένων.

Γυναῖκες δημοτικοὶ σύμβουλοι ἐν Λονδίῳ. Αἱ δεσποινίδες Κόνς καὶ Κόβδεν κατέλαβον τέλος τῆς θέσεως των ἐν τῷ Συμβουλίῳ τῆς κομητείας τοῦ Λονδίνου, προεδρευομένου ὑπὸ τοῦ λόρδου Ῥοσβού. Οἱ συνάδελφοι αὐτῶν κύριοι δημοτικοὶ σύμβουλοι ἐδέχθησαν αὐτάς μετ' ἐνθουσιασμοῦ, δὲν παύσει δ' ἐκδηλοῦντες τὸν θαυμασμὸν των διὰ τὴν ἀκριβῆ τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἐκπλήρωσιν καὶ τὴν ἔκτακτον φιλεργείαν καὶ ὁ ὑδέρκειάν των.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ αἱ κ. κ. συνδρομήτριαι ἡμῶν,

ὧν ἡ συνδρομὴ ἀρχειται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου καὶ 8ης Μαρτίου, νὰ ἀποστείλωσιν τὸ ἀντίτυπον αὐτῆς. Θὰ διακοψόμεν μετὰ λύπης μας τὸ φύλλον πρὸς τὰς μὴ ἀνανεωσάσας τὴν συνδρομὴν των, διότι ἀδυνατοῦμεν διὰ τόσον εὐτελες ποσὸν νὰ τηρῶμεν ἀλληλογραφίαν καὶ ἐκκρεμῆς λογαριασμοῦς.

Παρακαλοῦμεν προσέτι θερμῶς ἐκεῖνας, αἵτινες καθυστεροῦσιν εἰσέτι τὴν συνδρομὴν των τοῦ λίζαντος ἔτους 1889, νὰ ἀποστείλωσιν αὐτήν. Διὰ τοὺς ἄνω ἀναφερομένους λόγους δὲν ἀποτεινομεθα πρὸς αὐτάς δι' ἐπιστολῶν, ἀλλ' οὕτε ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀναμνήσωμεν αὐταῖς τοῦτο διὰ τῆς ἀλληλογραφίας μας, τῆς ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῶν Κυριῶν» δημοσιευομένης, ἀποδίδουσαι τὴν μέχρι σήμερον καθυστεροῦσιν εἰς ἀμέλειαν μᾶλλον ἢ εἰς ἑλλειψιν καλῆς θελήσεως.

ΑΔΑΛΟΥΓΡΑΦΙΑ

Καν Ε. Θ. Ζάκου ν. Πάσας τῆς ζητουμένης συνταγῆς γλυκισμάτων καὶ συμβουλὰς ὑγιεινῆς εὐρίσκατε εἰς τὸ ἡμερολόγιόν μας τοῦ 1890. Τιμᾶται δραχμῆς. — Καν Κλ. Α. Lausanne. Τυπογραφικὸν λάθος. Ἡ ἀπάντησις ἐκείνῃ προορίζετο διὰ Λαμίας καὶ ἐγένετο ἀλλαγὴ τίτλων. Τὸ ἀποσταλὲν λαμπρόν, ἀλλὰ πολὺ μακρόν,

Καὶ ἡ Λουκιανὴ τῷ διηγήθη ἐν ὀλίγοις, ὅτι εἶχον ἀνάγκην ἀποδεῖξαι, ὧν ἔσπεροντο πρὸς καταγγελλάν του ἐνόχου, καὶ ὅτι αὕτη ἐργάζετο μετὰ τοῦ Κουρλάνδου πρὸς τοῦτο.

— Ἀλλὰ δὲν δύνάμαι πλέον νὰ σὲ ἀρῆτω πλεῖστον τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ.

— Πρὸς νὰ μείνω μέχρι τῆς τιμωρίας του, εἶπεν ἡ κόρη. Ἀλλὰ σύ, φίλε μου, δὲν δύνασαι νὰ μείνης ἐδῶ μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Ἀφοῦ αὐτοῖν ὠρίσθη ἡ μεγάλη μαχῆ, ἡ θέσις σου εἶναι ἐκεῖ...

— Ἰτάω, εἶπεν ὁ νέος, χωρίς ὀφείλων νὰ ἐπιφέρῃ ἀντίρρῃσιν, καὶ διηυθύνῃ πρὸς τὸ μέρος τοῦ στρατοπέδου, ἐνῷ ἡ Λουκιανὴ ἐπέστρεψεν ἀνήσυχος εἰς τὸ ἐργοστάσιον.

Μόλις ὁμοῦ ὁ νέος ἀπεμακρύνθη βήματα τινα, ἄνθρωπός τις ἐξῆλθε τοῦ μικροῦ δατυλλίου, καὶ κλονιζόμενος ἐπὶ τῶν ποδῶν του ὑπὸ σφοδρῆς συγκινήσεως, ἤρξατο πρέων πρὸς τὸ μέρος τῆς Λουκιανῆς. Ἦτο ὁ Μονμάρ, ὅστις συνήτησεν αὐτήν, πρὶν ἢ εἰσέλθῃ εἰς τὸν θύραν τοῦ ἐργοστασίου.

— Δὲν ἐφέρετε τὸν Γερμανὸν ἱατρόν; εἶπεν ἐκείνη.

— Ἦτον εἰς τὸ στρατόπεδον. Ἀλλ' ὁ Μονμάρ ἐψεύδετο. Δὲν εἶχε μεταβῆ πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ ἱατροῦ. Μόλις ἀπομακρυνθείς τοῦ ἐργοστασίου, ἐνόμισεν ὅτι ἤκουεν θυλίαν, ἀφ' οὗ σημείου εἶχον ἀτομακρυνθῆ. Ἐπέστρεψε βαδίζων μετ' ἐπιφυλάξεως, ἀκούσας δὲ τὴν φωνὴν τῆς Λουκιανῆς ἐκρύφθη ὀπισθεν τῶν δένδρων, ὅπσοθεν οὔτε λέξις ἐκ τοῦ διαλόγου τῶν δύο νέων τῷ εἶχε διακωυγεῖ. Ἀφῆκε τὴν νεάνίδα νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ ἐργοστάσιον καὶ τότε ἐστράφη πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ ἤρξατο τρέχων πρὸς τὴν

ὅπως δημοσιευθῆ ἑφάπαξ ἢ καὶ δις. Γράφομεν.—Καν Μ. Πρ. Σα-
 ράντα Ἐκκλησιαίς. Μυρίας εὐχαριστίας δι' εὐγενῆ ἐπι-
 στολὴν καὶ ἀποσταλὲν ὠραῖον ἔργον σας. Χειρόγραφον ἐλήφθη. Γρά-
 φομεν ὑμῖν ἰδιαιτέρως.—Καν Μ. Α. Δ. Τήνον. Δὲν ἀμφεβάλλο-
 μεν ὅτι ἡ δημοσίευσίς βιογραφίας καὶ εἰκόνας θὰ γυμνασθῆτε καὶ θὰ
 συνεινέει πασας τὰς μαθητείας τῆς χαίρομεν εὖ διὰ τὰς ἐνθουσιώ-
 δεις ὑπὲρ τῆς βιογραφίας κρίσεις σας.—Καν Α. Εὐ. Βάρνα ν.
 Φρ. χρ. 120 ἐλήφθησαν. Μυρίας εὐχαριστίας διὰ προθυμίαν. Γράφο-
 μεν.—Καν Ε. Μ. Κ)πολιν. Ἀρχίζομεν νὰ πειθώμεθα εἰς τὰ γρα-
 φόμενά σας καὶ νὰ μεταμελώμεθα δι' ἀκαίρως ἐκδηλωθέντα ἐνθου-
 σιασμόν. Διὰ τὰ περὶ ραδιοφυγίας καὶ ἀλαζονείας σας δίδομεν ἤδη δι-
 καιον, ἀλλὰ σᾶς ἐπικυβερνοῦμεν, οὐδέποτε τὸ παρ' ὑμῶν ἀποσταλὲν
 θὰ τύχη δημοσιεύσεως καὶ μάλιστα εἰς τὴν («Ἐφημερίδα τῶν Κυ-
 ριῶν.») Ταῦτα, ἐπειδὴ ἀνοπομονεῖτε καὶ δὲν ἔχομεν καιρὸν νὰ γρά-
 φωμεν οὔτε τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα.—Καν Ζ. Κ. Σῦρον. Ἐλήφθη.
 Συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας.—Καν Α. Χ. Σ. Κ)πολιν. Ἔχετε
 δίκαιον. Τὸ διηγημάτιον ὠραῖον, ἀλλὰ πολὺ μακρόν. Ἴσως δημο-
 σιευθῆ διηρημένον εἰς δύο. Ἀποστείλατε βιογραφίαν σοφῆς κυρίας
 φερουσίας τὸ οἰκογενειακὸν σας ὄνομα, εἰ δυνατὸν δέ, καὶ φωτογρα-
 φίαν αὐτῆς. Ἐὰν δὲν ἀπηντήσαμεν ἐνωρίτερον, τοῦτο προκύπτει ὅτι
 ἔχομεν πρὸ ἡμῶν ἐκατοστῶς ἐπιστολῶν καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ ἀπαν-
 τήσωμεν εἰς ὅλας αὐθημέρον. Κάθε μία μὲ τὴν σειρὰν τῆς.—

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Πῶς δοκιμάζεται τὸ καθαρὸν τεῖον. Θέσατε ὀλίγον τεῖον ἐν-
 τὸς ποτηρίου, καὶ χύσατε ἐπ' αὐτοῦ ὀλίγον ψυχρὸν ὕδωρ. Ἐὰν τὸ
 τεῖον εἶναι καθαρὸν καὶ γνήσιον τὸ ὕδωρ σχεδὸν δὲν χρωματίζεται.
 Ἐὰν τὸ τεῖον εἶναι ἤδη βρασμένον ἢ νοθευμένον τὸ ὕδωρ χρωμα-
 τίζεται.

Κατὰ τῆς αἱμορραγίας τῆς ρινός. Εὐκολώτατος τρόπος τῆς
 καταπαύσεως τῆς αἱμορραγίας τῆς ρινός, εἶναι ἡ ἰσχυρὰ τῶν σιαγό-
 νων κινήσις ἐκ διαρκoῦς ἀναμασθήσεως μαστίχης. Ἡ κινήσις τῶν
 σιαγόνων καταπαύει πάραυτα τὴν αἱμορραγίαν τῆς ρινός.

ΣΥΝΤΑΓΑΙ

* Ἀγκινάρες ὄπται. Τὰς βράζετε ὀλίγον μὲ ὄλα τῶν τὰ φύλλα.
 Τὰς ἐξάγετε τοῦ ὕδατος καὶ ἀφαίρειτε ἐπιτηδεῖως τὸ ἐσωτερικὸν
 τρίχωμα. Κόψετε λεπτότατον πετροσίλιον (μαϊντανὸ) φρέσκα
 κρόμμυα, ὀλίγον ἄνιθον, ἄλας καὶ πιπερί ρίπτετε ἀπὸ ὀλίγον εἰς
 τὰς ἀγκινάρας σας, θέσετε αὐτὰς ἐπὶ τῆς ἐσχάρας ὄρθας, ἵνα ἐψη-
 θῶσι.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ
 ΑΠΟ ΚΤΙΣΣΕΩΣ ΚΟΣΜΟΥ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ
 ΥΠΟ
 ΚΑΛΛΙΡΡΩΗΣ ΠΑΡΡΕΝ

Ἡ ἱστορία τῆς γυναικός ἑτάζει τὰ
 κατὰ τὸν βίον καὶ τὴν δρᾶσιν αὐτῆς ὑπὸ ἱστορικῆν,
 οἰκογενειακῆν, κοινωνικῆν, ἠθικῆν, πνευ-
 ματικῆν, φιλολογικῆν, οικονομικῆν, νομικῆν καὶ
 καλλιτεχνικῆν ἐποψίν καθ' ἅπαντας τοὺς αἰῶνας
 καὶ τοὺς λαοὺς.

Περιέχει τὴν θαυμασίαν ἐκπολιτιστικῆν πορείαν
 αὐτῆς κατὰ τοὺς προϊστορικοὺς χρόνους
 καὶ τὴν ἐξέλιξιν καὶ ἱστορίαν τοῦ γάμου
 καὶ τῆς οἰκογενείας ἀνα πάντας τοὺς
 αἰῶνας καὶ τοὺς λαοὺς.

Ἐκθέτει τὰ κατὰ τὴν γυναῖκα
 ἐν Κίτῳ, Ἰνδία, Περσίῳ, Ἀσσυρία, Αἰγύπτῳ, Ἰουδαίῳ
 καὶ Ἀραβίῳ, μεθ' ὅλων τῶν παραδόξων, ἀλλὰ καὶ ποιητικῶν
 κωτάτων Ἀνατολικῶν ἠθῶν, ἐθίμων καὶ παραδόσεων.

Διὰ τὴν Ἑλληνίδα γυναῖκα ἀφιεροῖ
 ὀλόκληρον ἐξάτευχον τόμον, ἐν ᾧ ἀποκαλύπτον-
 ται πραγματὰ ἄγνωστα καὶ θαυμάσια
 ἐπὶ παντὸς σημείου τῆς δράσεως καὶ τοῦ
 ἰδιωτικοῦ καὶ οἰκογενειακοῦ βίου τῶν ἀρχαίων
 Ἑλληνῶν. Ἀκολουθεῖ τὴν γυναῖκα ἐν Ῥώμῃ,
 παρὰ τοῖς ἀρχαίοις λαοῖς τοῦ Βορρᾶ,
 κατὰ τοὺς μεσαιωνικοὺς καὶ τοὺς καθ' ἡμᾶς
 χρόνους. Περιλαμβάνει τὰς βιογραφίας καὶ τὰς
 εἰκόνας ὅλων τῶν ἐθνῶν τοῦ κόσμου γυναικῶν.

ΕΚΔΙΔΕΓΑΙ ΑΝΑ ΤΕΥΧΗ

Ἐκαστον τεῦχος τιμᾶται μίᾳ δρ. διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 1,25 διὰ
 τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸ ἐξωτερικόν. Οἱ προπληρόντες πέντε δρ. διὰ
 τὰς Ἀθήνας καὶ εἴς διὰ τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸ ἐξωτερικὸν λαμβάνου-
 σιν εἴς τεύχη, ἤτοι ἕνα τόμον πλήρη καὶ αὐτοτελῆ.

Το ἀντιτίμιμον προπληρόνεται.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Ἐφημερίδος τῶν
 Κυριῶν» ὁδὸς Μουσῶν ἀριθ. 7 καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις
 αὐτῆς.

Ὁ Γωτιεὶ ἐδίστασε πρὸς στιγμὴν, προαισθανόμενος ὄλον τινὰ
 ἐκ μέρους τοῦ ἄθλιου ἐκεῖνου. Ἀλλ' ἀναμνησθεῖς ὅτι ἡ Λουκιανὴ τῶ
 εἶγεν εἰπεῖ ὅτι ἡ Κλαυδίνη διέτροχε τὸν ἔσχατον κίνδυνον, μετε-
 πείσθη καὶ ἀπεφάσισε νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ, ἵνα ἄπαξ ἔτι ἐπανίδη τὴν
 πτωχὴν μικρὰν ἀδελφὴν του, τὴν σύντροφον τῆς παιδικῆς του ἡλι-
 κίας.

Ἐπανήλθεν ὅθεν τῆ συνοδείᾳ τοῦ Μονμάγερ, ὅστις εἰσῆγαγεν
 αὐτὸν εἰς αἴλουσάν τινα σκοτεινὴν τοῦ ἐργασταρίου, ἧς τὴν θύραν ἐ-
 κλειδῶσε μετ' ἐπιμελείας.

— Ἀλλὰ ποῦ εἶναι ἡ Λουκιανὴ, ποῦ εἶναι ἡ Κλαυδίνη; ἠρώτη-
 σεν ἐννοήσας ὅτι ἔπεσον εἰς αἰσχρὰν παγίδα.

Ὁ Μονμάγερ χωρὶς νὰ δώσῃ ἀπάντησιν ἤναψε κηρίον, μεθ' οὗ
 καὶ στραφείς πρὸς τὸν Γωτιεὶ εἶπε ψυχρῶς: Δὲν σᾶς ἔφερα ἐδῶ ἵνα
 ἔδῃτε τὴν Λουκιανὴν, ἀλλ' ἵνα συζητήσωμεν, εἶπεν.

Δὲν ἔχω οὐδὲν νὰ εἶπω πρὸς τὸν δολοφόνον τοῦ πατρός μου, ἢ
 ὅτι τὸν ἀνεμῆνω ἐπὶ τοῦ ἐδωλίου τοῦ κακούργου, εἶπεν ὁ νέος ἐκτὸς
 ἑαυτοῦ καὶ ἐτηθύθη πρὸς τὴν θύραν. Ἀλλ' ἡ θύρα ἦτο καλῶς κε-
 κλεισμένη καὶ ἡ κλεῖς ἔλειπεν ἐκ τῆς θέσεώς της.

Ὁ Μονμάγερ ἐμειδία σατανικῶς.

Δέκx ἄνδρες ὡς ὑμεῖς θὰ ἠδύνάτων νὰ κλονίσωσι τὴν θύραν ταύ-
 την, εἶπεν. Βλέπετε καὶ αὐτὸτὸ παράθυρον ἐκεῖ ἔχει κηκλίδα στε-
 ρεᾶς, ἃς οὔτε μηχαναὶ δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ κλονίσωσιν.

— Ἀλλὰ τί θέλεις ἀπὸ ἐμέ; ἠρώτησεν ὁ Γωτιεὶ.

— Νὰ σὲ πείσω ὅτι εἶσαι ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν μου καὶ ὅτι οὐδεὶς
 ἐν τῷ κόσμῳ δύναται νὰ σὲ ἀποσπάσῃ τῶν χειρῶν μου.

Ὁ Γωτιεὶ ἔπεσον ἐπὶ ἔδρας τινὸς ὠχρὸς καὶ τρέμων. Ἦτο ἄο-
 πλος καὶ οὐδὲν ἠδύναντο ἀπέναντι τοῦ τέρατος ἐκεῖνου. Ἡ ἡμέρα ἤρ-
 ξατο ἤδη ὑποφώσκουσα, τὸ στρατόπεδον διεκρίνετο ἤδη διὰ τοῦ παρα-
 θύρου, ὅπερ ὁ Μονμάγερ εἶχεν ἀνοίξει πρὸ ὀλίγου. Ἡ μάχη βεβαίως
 θὰ ἤρχιζεν ἐντὸς ὀλίγου, ἢ ἀπουαίκα τοῦ νέου θὰ ἐθωροεῖτο λιποταξία
 καὶ ἡ ἰδέα αὐτῆ τὸν ἀπῆλπιξε.

— Τί νι δικαίωματι μὲ κρατεῖς ἐδῶ; ἠρώτησε τὸν Μονμάγερ.

— Μὲ τὸ δικαίωμα τοῦ ἰσχυροτέρου. Ἐπιθυμῶ ἐν τούτοις νὰ
 διηλιθώσωμεν ὡς φίλοι.

Ὁ Γωτιεὶ ἐποίησε κίνημα αἰσχύος καὶ φοβίης.

— Ἀθλίε! εἶπεν. Ἀλλὰ τί θέλεις λοιπὸν παρ' ἐμοῦ;

Ὁ Μονμάγερ ἠγέροθη, ἐκάθισε παρὰ τὴν τράπεζαν καὶ ἤρξατο
 γράφωσιν ὀλίγας λέξεις ἐπὶ τεμαχίου χάρτου.

— Θέλω, εἶπεν ἐγειρόμενος, νὰ γράψῃτε ἰδιοχειρῶς τὴν ἐπι-
 στολὴν ταύτην πρὸς με καὶ νὰ τὴν ὑπογράψῃτε.

Ὁ Γωτιεὶ ἔλαβε τὸν χάρτην, ἐφ' οὗ ἀνέγνωσε: («Σήμερον 19ην
 Ἰανουαρίου, τὴν πρωΐαν τῆς μεγάλης μάχης, καθ' ἣν πιθανόν νὰ
 φονευθῶ, ὀρκίζομαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὅτι αἱ μαρτυρίαι τῆς Κλαυ-
 δίνης καὶ Λουκιανῆς ἐπὶ τοῦ Ἰωάννου Μονμάγερ εἶναι ψευδεῖς.
 Ὀρκίζομαι ὅτι ὁ Μονμάγερ εἶναι ἄλιος τοῦ ἐγκλήματος, ὅπερ αὐταὶ
 τῶ ἀποδίδουσιν. Ὁμολογῶ δὲ ὅτι εἶναι φίλος μου καὶ ὅτι τοιαύτη
 κατηγορία δὲν δύναται νὰ εἶναι σοβαρὰ καὶ ἀληθής»).

— Ποτέ! εἶπεν ὁ Γωτιεὶ περὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐπιστολῆς
 ἐκεῖνης. Ποτέ! δὲν θὰ ὑπογράψω τοιαύτην ἄτιμον καὶ ἀνανδρὸν
 ἐπιστολήν. Καὶ ἤδη ἀνοίξατέ μοι τὴν θύραν ταύτην.

— Ὑπογράψατε!

— Ποτέ! εἶσαι λοιπὸν ἀληθὲς τέρας.

— Καὶ ἐρρίφθη ἐπ' αὐτοῦ προσπαθῶν νὰ τὸν πνίξῃ διὰ τῶν χειρῶν.
 Ἀλλ' ὁ Μονμάγερ ἦτο ἰσχυρός. Ὑπερησπίσθη ἑαυτὸν καὶ ἀπαλλαγεί
 τῶν χειρῶν τοῦ Γωτιεὶ, εἶπε διευθυνόμενος πρὸς τὴν παράθυρον. Ἰδοὺ ὁ
 στρατὸς μετακινεῖται. Οἱ φίλοι σας θὰ ἐκτελέσουν βεβαίως τὸ καθή-
 κόν των ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς, ὑμεῖς δὲ εὑρετε καλὴν πρόφασιν νὰ
 μὴ λάβῃτε μέρος εἰς τὴν μάχην ταύτην. Ἀληθῶς εἰσθε νέος καὶ ἐν-
 νοῦς ὅτι ἐὰν δὲν ὑπογράψῃτε τὸ ἔγγραφον τοῦτο, ἔχετε διπλοῦν λό-
 γον. Εἶναι ὀκαταλλήλοτερος τρόπος νὰ συμβιβασθῆτε μὲ τὴν συνέ-
 δησίαν σας.

Ἡ μάχη εἶχεν ἤδη ἀρχίσει καὶ ὁ δυστυχὴς Γωτιεὶ ἦτο σχεδὸν
 παράφρων. (Ἀκολουθεῖ).